

== Velja po pošti: ==
 Za celo leto naprej . . . K 28.—
 za en mesec . . . " 2.—20
 za Nemčijo celoletno . . . 29.—
 za ostalo inozemstvo . . . 35.—
V Ljubljani na dom:
 Za celo leto naprej . . . K 24.—
 za en mesec . . . " 2.—
 V spravi prejeman mesečno . . . 1-70
Sobotna izdaja:
 za celo leto 7.—
 za Nemčijo celoletno . . . 9.—
 za ostalo inozemstvo . . . 12.—

SLOVENEK

== Inzerati: ==
 Enostopna pettivrsta (72 mm):
 za enkrat po 18 v
 za dvakrat " 15 "
 za trikrat " 13 "
 za večkrat primeren popust.
 Parčna oznaka, zahvale, osmeritve itd.:
 enostopna pettivrsta po 23 v.
 == Poslano: ==
 enostopna pettivrsta po 40 v.
 Izhaja vsak dan, izvenredno ne-
 delje in praznike, ob 5. uri pop.
 Redna letna priloga Vozni red.

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/III.
 Rokopisi se ne vračajo; nefrankirana pisma se ne
 sprejemajo. — Uredniškega telefona št. 74. ==

Političen list za slovenski narod.

Upravištvo je v Kopitarjevi ulici št. 8. — Račun
 poštne hranilnice avstrijske št. 24.797, ograde 26.511,
 bosn.-herc. št. 7563. — Upraviškega telefona št. 182.

Bratskemu slovenskemu narodu!

Strašni vojni vihar, ki se je razdivjal nad celo Evropo in odtrgal od domačih ognjišč milijone rok, napolnil tisoč rodbin z žalostjo, zagnal v Vaše kraje, bratje Slovenci, znatno število naroda, ki je z Vami enega rodu in sorodnega jezika, naroda, ki ga sedanja splošna zgodovinska žaloigra izmed vseh najhujše zadeva.

Od prvega trenota, kar je buknila ta strašna vojska do danes, prenaša ta narod vse muke, vsa opustošenja, vse stiske, ki jih nosi s seboj povodenj milijonske sovražne armade in neprestano bojevanje naših čet z njimi. Ta narod je poljski narod, izmed katerega je vstal maščevalec Vaših krivic in branitelj vseh Slovanov proti poganskim tolpom, kralj Jan Sobieski, — narod, ki ni le enkrat ustavil in zavrl s svojimi prsmi tatarske napade, grozeče celi Evropi, in je danes zavoljo svojega položaja postal v ti najkrvavejši vojski živa, žgalna žrtev, vsled katere so drugi v državni zvezi stoječi narodi prosti napadov in groze opustošenja. Ko bi ne bilo naših Karpatov in poljskih dežel, ki se za njimi raztezajo, kdo ve, kako daleč bi se gnala sovražna povodenj, kdo ve, kakšne bi bile tiste slovanske dežele, do katerih dandanes prihaja samo odmev tako strašno nad nami besneče vojske. Teh krvavih bojev na poljski zemlji, v znožju naših gor, ali nad bregovi naših rek se udeležujejo tudi sinovi Vašega naroda.

Vi ste tudi na skupnem oltarju položili žrtveni dar krvi in solz, toda premalo jih je dosedaj izpuštalo iz svojih vezi krvičejna vojska, da bi mogli med Vami razširiti poročila o strašnem opustošenju, katero hodi skozi našo Poljsko, da bi mogli pred Vami izpričati, da je naša domovina nekoliko tisoč kilometrov na daleč dežela pogorišča in grobov, ena sama velika groblja.

Kakor Vi, bratje Slovenci, smo dali med čete obeh združenih armad cvet našega moškega ljudstva, dali smo več nego je zahtevala dolžnost, ker smo poslali v krvavi boj trume mladih in junaških prostovoljcev, zdaj že s slavo odete poljske legije, toda dali smo vrhu tega, česar nikomur izmed Vas, hvala Bogu, ni bilo treba dati — našo zemljo, delavnice našega dela, naše hiše in cerkve — spominke naše starodavne in slavne preteklosti, z eno besedo, zložili smo vse, kar smo imeli, kar nam je bila podlaga mirnega živ-

ljenja, k čemur so prirastla naša srca, vse, kar je bilo oblitega z našim znojem, vse, na kar smo imeli navezano najmilejše upanje in postali smo ubožci; da, ubožci in izgnanci ob enem.

Ali razumete, bratje Slovenci, kaj obsegati ti dve besedi?

Izgnanci brez strehe, brez denarja, brez obleke — in to vse brez lastne krivde, samo zato, da bi se nad nami zadržal napad in otopil meč premočnega sovražnika monarhije.

Vi, ki imate v vojnih polkih očete, sine, može ali brate, — Vi, ki jokate za dragimi padlimi in se tresete za tiste, kateri se vojskujejo, pomislite, da na te nesrečne poljske izgnance ne prihaja samo tista žalost in strah, kakor na Vas, marveč da nimajo tihega koticčka, kjer bi se mogli izjokati, nimajo priložnosti svojih misli utopiti v delu in iz njega zajemati novih sil za življenje.

Predstavite si, kako se jim toži za lastno njivo, za lastno streho, za lastno delavnico!

Pomislite, da jih ne pušča to, kar so videli in izkusili groze, spomin na goreče vasi, na strehe, ki se sesedajo nad glavami, na polja, nastlana s trupli, izpremenjena v strelske rove ali v pokopališča.

Takih utisov ni mogoče pozabiti! Taka je strašna usoda stotisočev Poljakov, vrženih iz svojih selišč, prisiljenih pohajati sredi pobratimskih ljudi te Avstrije, ki jim ima dati svoje varstvo.

In kaj najdejo v tem prisilnem izgnanstvu?

Ali se njihova usoda vsaj dá prenašati?

Srečni so tisti posamniki in tiste poljske rodbine, ki so našle pri Vaših vaških ali meščanskih družinah zavetje — toda kako težka, neznosna, objokovanja vredna je usoda tistih, kateri so umeščeni v barakah, ki nimajo najnujnejših reči, ki ob slabi in pičli hrani gledajo, kako jim glada in mraza vsled razširjajočih se kužnih bolezni ginejo žene in otroci.

Kaj šele, če se s tem revnim življenjem v barakah združijo še neprimerno, nesrečno izbrana krajevna lega, kakor na primer v Lipnici.

To, kar se tam godi, je po poročilih navzočnih prič naravnost neznosno, to je pravo peklo, o katerem Vi, bratje Slovenci, gotovo ne veste!

Ti nesrečni ljudje namreč že nimajo moči in se vedo kakor bi Vas kli-

cali na pomoč in rešitev; onemeli so že od bolečin in trpljenja.

Zato se mora v njihovem imenu oglašiti pri Vas njihov pastir, ki je v mirnih časih tolikrat blagoslovljal njihova sela in mesta, posvečeval njihove cerkve in oltarje, ki danes leže v razvalinah.

Vsled prošelj častnega poljskega odbora za begunce in prošelj tistih, kateri so videli nesrečno usodo naših beguncev, nameščenih po Kranjskem, zlasti pa v lipniških barakah in drugod, se obračam na Vas, plemeniti slovenski bratje, in prosim v imenu krščanskih in ljudomilnih čuvstev, obrnite svoje oči na položaj naših izgnancev, ki prebivajo med Vami.

Pokažite sočutje za tako strašno in nezaslišano nesrečo, ki je vanjo padel bratski slovanski rod, vzemite ga v svoje varstvo, obrišite solze teh mater, ki gledajo, kako jim ginejo glada in zapušenosti drobni otročiči, dajte jim zdravje in za vzdrževanje sil zadostni kos kruha.

Uredite jim mirnejše in z nramni zakoni skladnejše rodbinsko življenje, — poskrbite jim za toplo obleko, ker jih je večina bila izgnana iz svojih hiš v tem, kar so imeli, in danes, ko so izdali zadnji denar, nimajo s čim bi si jo napravili.

Bog Vam to stokrat povrne, obvaruje Vaša sela in mesta uničenja in rod za rodom bo pomnil pri nas hvaležen spomin na sočutje, izkazano v dneh najhujše nesreče od pobratinskega slovenskega naroda našim poljskim izgancem, žrtvam krvave evropske vojske.

Na Dunaju, 1915.

Ms. dr. Vladislav Bandurski,
posvečeni škof lvovski.

Ameriška nota Nemčiji.

Berolin, 13. februarja. (Kor. ur.) Ameriška nota Nemčiji se glasi tako-le: »Vaša ekselencia! Moja vlada mi je naročila, da Vaši ekselenci to-le sporočim: Vlado Zedinjenih držav je naznanilo nemškega admiralskega štaba z dne 4. februarja 1915 opozorilo, da je smatrati morje krogiokrog Velike Britanije in Irse s celim Irskim prelivom vred za bojišče, da se imajo vse sovražne trgovske ladje, ki se bodo našle v teh vodah po 18. februarju, razrušiti, ne da bi bilo vselj mogoče, rešiti moštvo in potovalce, ter da so tudi nevtralne ladje na tem bojišču v nevarnosti, ker da se v

očigled zlorabi nevtralnih praporov, ki jo je baje britanska vlada dne 30. januarja odredila, in v očigled slučajnostim pomorske vojne, ne da vselej preprečiti, da bi napadi namenjeni sovražnim ladjam, ne zadeli tudi nevtralnih ladij. — Ameriška vlada smatra torej za svojo dolžnost, da opozori cesarsko nemško vlado v iskrenem visokem spoštovanju in s čustvi najgloblje prijateljstva, vendar pa tudi popolnoma odkrito in pošteno, na preresne posledice, ki bi jih postopanje, kakor ga ono naznanilo vsekar namerava, vtegnilo povzročiti. Ameriška vlada presoja te možne posledice s tolikim strahom, da smatra pri obstoječih razmerah za svojo pravico in celo za svojo dolžnost, cesarsko nemško vlado prositi, da pred dejanskim nastopom pretehta kritični položaj, ki bi vtegnil nastati v razmerju Zedinjenih držav do Nemčije, če bi nemške pomorske bojne sile, izvršujoč odredbe, naznanjene z obvestilom admiralskega štaba razrušile kakšno trgovsko ladjo Zedinjenih držav ali povzročile smrt kakega ameriškega državljanca. Samo po sebi se razume, da ni treba nemške vlade spominjati, da imajo vajujoči se narodi glede nevtralnih ladij na visokem morju edinole pravico jih preiskati, razun če se je napovedalo zaprtje ter se zaprtje tudi dejansko vzdržuje. Vlada Zedinjenih držav je mnenja, da se v tem slučaju zaprtje ne namerava. Napasti in uničiti vsako nevtralno ladjo, ki vozi po podrobneje opisanih krajih odprtega morja, ne da bi se preje doglalo, je-li last kakšne vajujoče se države, oziroma vozi li zabranjeno blago, bi bilo postopanje, ki tako nasprotuje vsem dose-danjim slučajem pomorskega vajejanja, da si ameriška vlada ne more prav misliti, da bi cesarska nemška vlada v tem slučaju kaj takega resno nameravala. Sumnja, da vihrajo na posameznih ladjah protipravno nevtralne zastave, ne more opravičiti domneve, da velja glede vseh ladij, ki plovejo po natančneje opisanem okolišu, enak sum. Ravno zato, da se taka vprašanja pojasnijo, se je po mneju ameriške vlade priznala pravica, da se ladje preiskujejo. Ameriška vlada je spomenico cesarske nemške vlade, izdano obenem z naznanilom admiralskega štaba, vzela natančno v vednost ter uporablja to priliko, da nemško vlado z največjim spoštovanjem opozori, da vlada Zedinjenih držav ne daje nobenega povoda za kritiko radi nenevtralnega obnašanja, ki se ji po nazoru nemške vlade izpostavlja vlade nekih drugih nevtralnih držav. Vlada Zedinjenih držav ni pritrdila nobeni odredbi, ki bi merila na omejitve trgovine, oziroma ni pustila, da bi pri tem ostalo, ako so druge vajujoče se države kaj takega ukrenile. Nasprotno je vlada Zedinjenih dr-

LISTEK.

Iz pisem naših vojakov.

Na Ruskem Poljskem.

Vojak z Goriškega piše svojim staršem iz Rusije dne 7. do 19. januarja t. l.:

Dragi starši!

Naznamim Vam, da sem še popolnoma zdrav; enako želim tudi Vam, da bi vas Bog zdrave ohranil.

Nam gre tukaj še dobro, namreč v vojni, samo sneg in mraz nas malo nadlegujeta. Praznike smo tudi preživeli; božični so bili hudi. Na Sveto noč je bil prav hud boj, celo noč je tako grmelo, da se je svet tresel. Na Božič je boj divjal cel dan. Najlepše je bilo pa tiste dni to, da sem bil brez menaže; živelo se je vse praznike le ob krompirju. Pa to ni nič novega, samo da je človek na gorkem, in jaz sem bil tako srečen, da sem bil čez Božič pri nekem kmetu na stanovanju; na Sveto noč sem tudi lepo ležal v nekem hlevu; kaj posebnega ni bilo, pa za tak čas najlepše. A to se zna, da brez skrbi nisem spal, ker so ruske topovske kroglice prav pogosto švigale nad mojim stanovanjem, tako so godle kakor orgle pri polnočnici. Tako je prešel Božič; na

novo leto je bilo malo boljše, pa boj je bil tudi na novo leto hud. Rusi so nam voščili novo leto že na vse zgodaj, in seve, da naši so jim hitro odgovorili, in tako so se pogovarjali s topovi do pozne noči. Sv. trije kralji so še dobro prešli, streljalo se je malo. Jaz sem se na Sv. tri kralje prav dobro imel; bil sem nastanjen na neki graščini, in je bilo prav pripravno za krompir kuhati. Samo to je slabo, ker se ne vidi nobenega domačega; tukaj pri naši diviziji so sami Ogrji in Poljaki. Samo pri štabu nas je pet Slovencev, z enim sva prav skupaj, in ta je tudi s Primorskega doma, namreč iz Vipave. Midva sva oba pri majorju; imava tri konje, in to je dobro, ker gospod major gleda, da so njegovi konji v kakem hlevu, in tako pridemo tudi mi pod streho in na gorko.

Zmerom prosim Boga, da bi bil že enkrat konec te vojske, ker človek se naveliča vsega, posebno pa rediti se ruske uši, in to je najhujše tukaj, da je povsod polno uši; če se človek še bolj pazi, se jih ne more ubraniti. Priložnosti tudi ni zmerom, da bi se človek opral. Pa kaj se hoče, saj smo vsi enaki, kakor mi tako tudi gg. častniki.

Božičnih daril smo tudi nekaj prejeli od dobrih ljudi z Dunaja, in sicer sem dobil nekaj slaščic, četrt litra dobrega likerja, nekaj svalčic in smodk

in eno pipico; malo je bilo, pa vseeno je prav prišlo.

Od doma pa tistega zavoja nisem dobil; meni je bilo en čas prav hudo, da se je izgubil. Pričakoval sem ga z veseljem, pa kaj se hoče, saj sedaj se jih polovico izgubi, zato je skoraj boljše, da nič ne pošljete. Seveda bi bilo dobro, če bi bil od doma kaj dobil, pa naj bo. A vseeno, četudi nisem prejel, se Vam zahvaljujem.

Mi smo sedaj že kakih 14 dni zmerom na enem mestu; z Rusi nismo veliko vsaksebi, toliko, da se ne pogovarjamo. Pa to se zna, da pogovarja se s kroglami. Loči nas samo reka; mi smo na eni strani in Rusi na drugi, in tako se gledamo že 14 dni. Mislim, da ne bomo tako hitro šli od tukaj, ker smo mi na tej in Rusi na drugi strani močno utrjeni. Tako čakamo, da se kateri umakne; mislim, da ne bo šlo ne nam ne Rusom prav lahko. Pa dosti za enkrat, in čas je tudi, da končam to pismo, saj ga pišem že 14 dni, ker sedaj nam gre slabo s pisanjem; zunaj je mraz, in če smo v kakem hlevu, je zopet križ, ker ruski hlevi so sploh brez dknov, v temi pisati pa ne gre; po hišah so pa častniki nastanjeni. Zato moramo čakati priložnosti, da pridemo kam, da se kaj malega piše.

Za sedaj Vam pošiljam mnogo najsrčnejših pozdravov. enako tudi vsem

drugim. Bog daj, da bi se zdravi in kaj kmalu videli!

Veliko veselje, da bi Ruse uničili,

imajo naši fantje, kakor priča naslednje pismo, ki ga je pisal vojak Ivan . . . s severnega bojišča:

Draga sestrinca! Srčno se Ti zahvaljujem za Tvoje ljubko pismence; vesel me, da se me spominjaš. Dolgo časa nisem dobil nikakega pisma in mislil sem, da ste že vsi pomrli v moji rojstni vasi. Danes sem pa dobil na moje veliko veselje kar tri pisma, v katerih sem izvedel, kako se imate doma.

Draga Cilka; Ti si mi pisala, kako je bilo v praznikih doma, da je bilo vse žalostno in pusto, brez vsega veselja. Ah, da bi Ti vedela, kako je bilo pa pri nas! Tukaj je bilo pa še bolj žalostno, ko sem bil v praznikih v tujem, velikem temnem gozdu, kjer ni bilo nobene hiše na dve uri hoda. Bil sem na visoki gori, ko nisem videl drugega, kakor debele bukve.

Spominjal sem se na sveti večer na domači kraj, na Vas vse, kako se Vi dobro imate doma, jaz pa tukaj v tujni ogledujem ta temni gozd.

Ko je ura bila polnoči, sem se Vas vseh živo spominjal. Vi ste šli k službi božji, ali jaz sem na tisti čas sneg odmetaval, da sem si naredil jamo, v katero sem se vlekel in glavo sem na šter-

žav v vsakem takem slučaju zavzela stališče, ki jo upravičuje, da more te vlade na pravilen način proglasiti odgovornim za vse morebitne posledice za ameriško plovbo, v kolikor niso po veljavnih načelih mednarodnega prava utemeljene. Zategadelj se smatra ameriška vlada v sedanjem slučaju z mirno vestjo ter na podlagi priznanih načel za upravičeno, da zavzema tisto stališče, ki ga ima nota v mislih. Če bi poveljniki nemških bojnih ladij na podlagi mnenja, da prapor Zedinjenih držav ni razobešen v dobri veri, poslovali ter na visokem morju uničili kakšno ameriško ladjo ali življenje ameriških državljanov, tedaj bi vlada Zedinjenih držav v takem činu mogla težko spoznati kaj drugega kakor neopravičljivo kršitev nevtralnih pravic, ki bi se težko dala spraviti v sklad s prijateljskimi odnošaji, ki sedaj na srečo vežejo obe vladi. Ako bi nastal tak obžalovanja vreden položaj, bi bila vlada Zedinjenih držav, kakor bo cesarska nemška vlada pač razumela, prisiljena, da bi cesarsko nemško vlado za taka dejanja njenega pomorskega oblastva pozvala na strog odgovor, ter storila vse korake, ki so za varstvo življenja in imovine Američanov na visokem morju potrebni. Z ozirom na te prevdarke, pri katerih je vlada Zedinjenih držav vodilo največje spoštovanje in resna volja, izogniti se vsakemu nesporazumljenju in preprečiti, da bi nastale razmere, vsled katerih bi mogla pasti celo senca na čast obeh vlad, izraža ameriška vlada nedvomno zaupanje in pričakovanje, da cesarska nemška vlada more in hoče dati zagotovilo, da nemške pomorske bojne sile ameriških državljanov in njihovih ladij tudi v okolišju, ki je v naznanilu admiralskega štaba natančneje opisan, ne bodo na drug način nadlegovale kakor s preiskanjem. Za informacijo cesarske nemške vlade se pristavlja, da se je vlada britanskega veličanstva zaradi nepravilne rabe ameriške zastave v varstvo angleških ladij opozorila. Porabljam to priliko, da Vašo ekscelenco vnovič zagotovim svojega odličnega velepospotovanja. Podpisan: James W. Gerard.

Njegovi ekscelenci, gospodu pl. Jagowu, državnemu tajniku zunanjega urada.

Wolffova pisarna pripominja: Pojasnilo, za katero je prosila auerška vlada, se bo, kakor domnevamo, dalo na enak prijateljski način, kakor je v njem sestavljena ameriška nota.

Italijanska nevtralnosi.

Graška »Tagespost« je te dni poročala iz Rima:

Znano je, da je bilo v zadnjih tednih izgnanih nekoliko nemških in avstro-ogrskih državljanov iz Italije, ker so nastopili za nevtralnost kraljevine, katere gostje so bili, ter hoteli delati tozadevno razpoloženje. To znači, da so ti ljudje politiko laške vlade javno zastopali. Vendar smatramo za popolnoma upravičeno, ako stoji Italija na politični, da se italijanska politika tiče samo njenih državljanov in da se tujci nimajo vanjo vmešavati.

Ako pa se Francozom naklonjeni »Popolo d'Italia« nadeja, da bodo sedaj italijanske oblasti, ko je led prebit, očistile deželo politikujočih inozemcev, obenem opozarja na belgijske, francoske in rumunske predavatelje, ki hujskajo deželo za vojsko, potem nam je vendar dovoljeno skromno vprašanje, zakaj se meri vojne hujskače z drugo mero kakor pa nekater-

nike iz zavezniških dežel, ki žive že več let v Italiji in ki gredo zaradi tega na roko italijanski vladi, akoravne nepoznavni?

Že jeseni lanske leto je prinesel »Giornale d'Italia« spis, iz katerega je razvidno, da ni bil Francoz Luchaire samo na Francoskem posredovatelj med svojo vlado in italijanskimi republikanci, ki so se ponudili francoski republik v službo, temveč, da so se tozadevna pogajanja nadaljevala celo v Florenciji. V neki poluradni vesti »Journal des Debats« od 18. januarja je bilo objavljeno, da je »Institut français« v Milanu oddelek istoimenske šole v Florenciji in da je poleg tečajev za francoski jezik in književnost odprt tudi urad za informacije (»Office d'informations«).

Nadalje izvemo, da vzdržuje ta urad neprestano zvezo z italijanskimi osebnostmi vsakega družabnega razreda in tiska, katerim neprestano dobavlja vse informacije in spise, ki so zmožni vplivati na javno mišljenje v Italiji v zmislu, povoljnem za Francosko. Poleg posebnih korporacij, ki zavod podpirajo, se pozivljajo tudi privatne osebe, naj dajo uradu za informacijo na razpolago vse, kar bi se moglo porabiti za okrožnice, časniške vesti, za letake in knjige, ki se razpošiljajo na vse strani.

Ni treba morebiti posebej raziskavati, kako plodno polje je našel oni »Institut français« v Italiji. Monsieur Luchaire je maskiral (ali za koga?) svojo politično delavnost s predavanji o jeziku in književnosti; gosp. Schweighardt, ki je bil pred dnevi izgnan, pa je svoje »snubljenje za Nemce« kazal s trgovino z železno robo.

Cesare de Lollix je v listu »Italia nostra« opozoril na to neenako postopanje v enakih slučajih ter dal svojemu članku naslov: »Kraljevina Italija ali cisalpinska republika«. Mi pa se v sedanjem času zadovoljimo le s konstatiranjem dejstev.

Pred otvoritvijo laškega parlamenta.

V četrtek, dne 18. februarja, se zopet odprli italijanski parlament. Trojni sporazum in trozveza s pozornostjo in napetim pričakovanjem zasledujeta priprave in italijanske politične glasove. Trojni sporazum se vedno krčevito trudi, da bi spravil Italijo na svojo stran v boj proti nam in posebno ruski listi pravijo Italiji, da je sedaj zadnji čas, če hoče Italija dobiti tudi kos plena. Če lačnemu ponujaš kos kruha, ga spraviš vedno v neko mrzlico, tako je tudi s temi obljubami. Pač pa na gotove italijanske kroge kaplja kot ledeni curk ruska trditve, da je Trst slovansko mesto. Tudi v Italiji sami se dobijo še vedno ljudje, ki pravijo, da največji italijanski interesi leže v Sredozemskem morju, kjer je treba razbiti francosko - angleški obroč in si napraviti pristo pot za novo mogočno kolonialno politiko v Afriki. Od naše in nemške strani se ravno to ponavlja Italijanom. In resnica je: Zvezi z Nemčijo in Avstrijo se ima Italija zahvaliti za nemoten političen razvoj in notranjo ureditev. Posebno Avstrija je imela vedno naklonjeno srce in odprto roko in tudi sedaj se čujejo glasovi, ki pravijo, da se dá o gotovih željah Italije govoriti tudi brez meča v roki. Italijanski parlament začne zopet svoje delo. Napovedanih je nekaj sto inter-

pelacij, med njimi večinoma političnih, ki se nanašajo tudi na razmerje do naše države. Kakor znano, je ministrski predsednik Salandra izrekel, da bodo Italijo vodili v politiki le njeni lastni interesi. Zato se je vlada takrat izjavila za nevtralnost in s tem zavrnila vroče želje gotovih krogov, ki so zahtevali intervencijo. Kakšni so prava prava italijanski interesi, je težko povedati in določiti, posebno nam, ki vso stvar gledamo z drugimi očmi. Glasilo italijanske vlade »Popolo Romano« izjavlja, da se od zadnjega parlamentarnega zasedanja ni zgodilo nič takega, kar bi moglo spraviti Italijo iz njene odkrito stroge nevtralitete.

× × ×

Rim, 15. februarja. Italijanski poslanci so v svojih posvetovanjih predvsem izrazili zahtevo, naj se v zasedanju parlamenta predvsem obravnava proračun. Od dosedaj doslih interpelacij se večina peča s preskrbo moke in žita, kakor tudi z znižanjem prevoznine za živila. Kakor se čuje, se bo parlament sešel šele 27. t. m., ker bodo šele do takrat končali z deli, ki so bila potrebna vsled potresa v zborničnem poslopiju.

Milan, 15. februarja. Poslane so bile ministrstvu naslednje interpelacije: interpelacija Altobellijeva glede odredb za varstvo italijanske pomorske plovbe v angleških vodah; interpelacija Gabrinijeva zaradi stališča italijanske trgovske zbornice v Berlinu, ki je zavzela Nemcem prijazno politično stališče; interpelacija Bebonijeva o vprašanju Tripolitanijske. Vprašanje o preskrbi žita so parlamentarci v svojih posvetovanjih obširno razpravljali, toda le v tehničnem oziru. V debati ni prišla do izraza nobena politična opozicija. List »Italia« je vprašal nekatere poslance o stališču zbornice. Luzzatti je označil politično opozicijo kot nepatriotično. Parlament naj razpravlja predvsem o gospodarskih vprašanjih. Lucci meni, da se je glede vprašanja o žitu vršila že obširna debata. **Parlament se ne bo izrekel za vojno.** Do vojne ne sme priti na nočen način, ker zna drugače Italija doživeti še katastrofo.

Dunaj proti draginji prešičevega mesa.

Zadnji čas sta se prešičevo meso in slanina tako podražila, da cen nobeno malo in srednje gospodinjstvo ne more več zmagovati. Strokovnjaki pravijo, da je vzrok tej podražitvi dejstvo, da v resnici primanjkuje zlasti debelih prešičev; v avgustu in septembru se je namreč spravilo na trg ogromno število še ne popolnoma ali pa sploh neizpitanih prešičev in je pitanje tudi sedaj še omejeno, ker je turšica predraga. 25. avgusta se je pripeljalo na dunajski trg 18.776 debelih in 5871 mesnih prešičev; zadnji terek je pa bilo na trgu le 5400 debelih in 3000 mesnih prešičev. V avgustu so bili prva debeli prešiči po 1 K 8 vin. do 1 K 12 vin, 1 kg žive teže, pred enim mesecem so znašale cene 2 K 84 vin. do 2 K 92 vin. 1 kg, danes so boljše vrste po 2 K 84 vin. do 2 K 92 vin. 1 kg. Še znatnejše so seveda poskočile cene mesu in slanini. Kakovost, ki je pred vojno stala v prodaji na debelo 1 K 28 vin., je pred enim mesecem poskočila na 2 K 32 vin., danes pa stane 3 K 50 vin. 1 kg. Slanina je bila koncem julija po 1 K 4 vin., pred enim mesecem 2 K 16 vin. do 2 K 20 vin., danes po 3 K 1 kg v prodaji na

debelo. To presega vse meje, zato se dunajski kupovalci ob zadnjem sejmu (13. t. m.) niso več hoteli založiti z blagom. Ravno ta dan je pa prišlo na trg 35—40.000 kilogramov zaklanih prešičev z Ogrskega. Ker kupcev ni bilo, so se cene še ta dan znižale za 40—60 vinarjev pri kilogramu. Tudi cena telet je padla za 16—20 vinarjev pri kilogramu. A s tem stvar še ni končana; državna organizacija avstrijskih gospodinj, ki ima samo na Dunaju nad 20.000 članic, je izdala poziv na vse avstrijske gospodinj, da se odločijo in organizirajo za štirinajstdnevni bojkot prešičevega mesa. Tudi ta akcija najbrže ne bo ostala brez učinka. Dunajčanje si nameravajo pa še drugače pomagati. Vojna komisija za interese konsumentov je te dni imela sejo in izdala spomenico, ki jo je posebno odposlanstvo izročilo županu dr. Weiskirchnerju. Spomenica nasvetuje, da bi se odpomoglo pomanjkanju prešičev, oziroma pretiranim cenam na ta način, da bi se v zunanjih dunajskih okrajih dovolilo in olajšalo ljudem, da bi redili prešiče. Obenem naj bi se po nemškem zgledu ukrenilo potrebno, da bi se v celem mestu zbirali kuhinjski odpadki in oddajali prešičorejcem. Eventuelno naj bi se za prešičorejce razpisale tudi nagrade. Župan je nasvetom popolnoma pritrdil in obljubil vpoštevati potrebne stavbinsko-policijske olajšave. Dalje nasvetuje spomenica, naj bi mesto samo napravilo veliko pitališče za prešiče, k čemur je župan pripomnil, da se dosedanjí poizkusi niso obnesli in bi potrebna gradbena dela stvar tako zakasnila, da bi ne imela več pomena. Kar se tiče nadaljnje želje, da bi se doseglo uvažanje prešičev iz Nemčije, kjer so cene znatno nižje, ter da bi se v to svrhu začasno odpravili carina in užitnina, je župan popolnoma pritrdil in obljubil storiti vse potrebne korake. V nadaljnjem pogovoru z odposlancem je župan dr. Weiskirchner zagotovil, da ni treba imeti nobenih skrbi glede tega, da bi zmanjkalo moke in kruha; treba le, da vlada, občine in konsumenti složno postopajo in se medsebojno podpirajo, da se razpoložljive zaloge pravilno razdele in varčno porabijo. Župan je toplo pozdravil tudi spodbudo, da se vsa nezazidana zemljišča in stavbišča obdelajo in zasade z zgodnjo zelenjavo ter zlasti s krompirjem. Župan je obljubil, da bo tudi občina sama svoja prazna zemljišča ali sama zasadila s krompirjem, ali pa jih v isto svrhu brezplačno prepustila strankam.

Kako je sedaj mogoče brzojaviti iz Pariza v Petrograd.

Pariška »Illustration« piše: Razen brezžične telegrafije, ki ni nikoli varna, da bi nemške postaje ne ujele oddanih brzojavk, ima francoska (in angleška) diplomacija za občevanje s Petrogradom na razpolago pet brzojavnih črt.

Prva, najvažnejša črta gre čez Dansko. Dva podmorska kabla vežeta Calais s Fano in na danski severni obali. Odtod gredo brzojavke po normalnem potu v Fridericio ob Malem Beltu, od ondi po kablu Fridericia—Libava v Kurlandijo. Pred kratkem je bil pa zadnje navedeni kabel prerezan, kar je morda storil kak nemški podmorski čoln. Depese gredo zato sedaj od Fano v Skaen, najsevernejšo točko Jutlandije, od tam po kablu v Göteborg, iz Göteborga po švedski kopni črti v Grisslehamm, odtod po kablu čez Baltiško

cel naslonil in sem sladko zaspal. Ko sem se zjutraj prebudil, zavelod sem se precej, da je božični dan. Toda kako je bilo na božični dan! Kanoni so že pokali, krogle so švigale na vse strani, jaz pa sredi med njimi korajžen in vesel, ker imam veliko veselje, da bi Rusa uničili. Omeniti ti moram tudi, da sem »božičnik« jedel na božični dan, ker so nam poslali iz dežele Ogrske lešnike: Smotke, svačice, piškote, čokolado, kruha in veliko drugih reči. Vse to so nam darovali dobri ljudje. Bog jim plačaj! Draga moja sestrična, veliko ti imam še pisati, pa danes ni mogoče, ker se zopet sovražnik približuje in moram zopet k svojemu topu. (Drugi so že odšli naprej, zato bom moral pohiteti.) Prosim Te, ne zameri mi, ko tako slabo pišem, ker tu pri nas nimamo mize, da bi papirček nanjo položil, in tudi ne stola, da bi se na njega vsedel. Vsedem se na sneg, papir pritiskem na koleno in tako Ti pišem.

Končno prav lepo pozdravim Tvoje brate in sestre in očeta in mater, posebno Tebe. Tvoj bratranec Ivan.

Škoda, da me je tako kmalu zadela krogla...

Jožef Beršnjak z Rečice piše svoje-mu očetu iz Reke dne 3. decembra leta 1914:

Dragi mi oče! Zunaj sije lepo, toplo sonce, jaz pa moram v zaduhli sobi ležati. Na jugu se hrabro borijo moji tovariši in vsakdan pridejo do

nove zmage. Sedaj je padel Belgrad. Težko mi je, da me je krogla tako kmalu zadela. Kajti rad bi se še udeleževal bojev. Meni je tukaj grozno dolg čas. Zato Vam hočem površno opisati, kako se je zgodilo z menoj, ko opisati, kako se je zgodilo z menoj, ko

Bilo je 5. novembra zvečer, ko smo dobili povelje, da naskočimo sovražnika drugo jutro ob 3. uri. Težko smo pričakovali, kedaj bo ura 3. Ob 1. uri zjutraj že začne naša artiljerija voščiti sovražniku dobro jutro. Potem smo tudi mi vstali, popili kavo, pojedli vsak porcijo komisa, pa smo šli nad vsakdanje krvavo delo. Prišli smo že med žvižganjem krogel blizu sovražnika in ravno smo zaupili hura, pa mi prileti krogla skozi roko in prsa. Zgrudil sem se nezavesten na tla. Ko se prebudim, si za silo obvezem rano, potem pa sem tako čakal v snegu, ki ga je barvala moja kri, da se je napravil dan. Potem so prišli saniteti in me nesli do našega zdravnika. Ta me je dobro obvezal in potem sta me nesla dalje dva Srba (katerih smo več ujeli) in dva naša vojaka. Nesli so me 5 ur do druge poljske bolnišnice. Tam sem ležal celo noč na tleh brez strehe, ker ni bilo nikjer prostora pod šotéri. Celo noč je šel dež in sneg vmes. Zjutraj sem bil čisto trd od mraza, potem so me naložili na voz in sem se peljal zopet 6 ur po zelo gdi česti z navadnim vozom. Morete si misliti koliko je trpela moja zlomljena roka; kosti so kar škripale.

Prišli smo zvečer s hribov v dolino

na našo stran; tam zopet ni bilo prostora, da bi na toplem spali; spali smo štirje skupaj v trdnjavici. S plašči smo bili odeti, zeblo nas je grozno. Eden, ki je poleg mene ležal, je imel kroglo skozi prsa in nam je ponoči umrl. Porinil sem ga malo od sebe in vzel njegov plašč. Kaj hočete drugega. Sila kola lomi, samo da je bilo toplo. Še dosti bi Vam lahko povedal, pa ni papirja več, pa tudi težko pišem, ker se mi papir kar premiče. Pišite! Vas pozdravlja Vaš sin Jožef.

O, ta zajec!

2. septembra je dobil naš 17. pešpolk povelje, da mora biti blizu Lvova pripravljen za rezervo. Bataljoni so stali blizu nekega gozda. Stotnije so legle po tleh in čakale povelja. Tako smo čakali cel dan. Zvečer krog 9. ure dobimo povelje za umikanje. Bataljoni so odhajali po vrsti: 4., 3., 2., 1. Predno je prišel na vrsto 1. bataljon, se je pa pripetilo to-le: Nenadoma plane nekaj iz gozda in se zakadi naravnost proti konjema, ki sta imela natovorjeno municijo. Konja se ustrašita, grozovito zahrčeta in zdivjata v gozd. Municija v zabojih napravi hrup še večji. Moštvo, ki je med čakanjem ležalo in dremalo, skoči pokonci; nekdo zavpije: Kozaki! Med vojaki, ki so še kakor v polnu, nastane silna zmešnjava; vse bega navskriž, zaletujejo se drug v drugega; nekateri lete na polje in padajo po jarkih. Strelja se vse navskriž — nazaj, naprej, na desno in levo. K sreči pa le

ni bilo nobenih žrtev, ker je vsak streljal v zrak. Tudi jaz sem se prevrnil v neki jarek in ondi obležal. Medtem pa častniki piskajo in dajejo znamenja, da ni nič in da naj se ne strelja. Komaj napravijo red. Ko smo bili zopet zbrani, smo drug drugega gledali, kaj je pravzaprav bilo. In zvedeli smo, da je ubog zajec splasil konja, nakar je nastala splošna zmešnjava. Naš bataljonski poveljnik je zagrozil, da ne bomo smeli več nositi nabitih pušk, razen v ognju, a grožnja se ni izvršila. Pač pa smo drugi dan izpolnili obljubo, ki smo jo bili to noč natihome naredili kozakom: popolnoma smo uničili cel oddelek kozakov.

Oče svoji družini.

Neki naš vojak piše svoji družini: Ljubava žena in otroci! Naznanim, da sem dobil pisma in dopisnice in zavojčke; tako upam, hvala Bogu, da vse dobim, kar mi pišete in pošljete.

Najprej se zahvalim Bogu, da sem zdrav in da se mi godi tako, kakor želim, to se pravi, da vse voljno potrpiam. Tu živim mirno in lepše nego doma; kajti tu ni treba skrbeti ne kje boš spal, ne kje in kdaj boš jedel. Če je vse, je dobro, če ni nič pa tudi. Kar ti kdo reče ubogaj. Pod prisego živim in služim cesarju, udan v voljo Božjo. Kadar doslužim, pridem domov, ako mi je Bog namenil; rad bi prišel, a trpljenje se tudi rad podvržem. Raje se trpim, nego da bi kdo drugi trpel name mene. Upam, da me Bog še pripelje domov. Vi pa bodite mirni, krotki in ljubite

morje v Nystadt na Finskem. Večina teh črt je last Nordijske telegrafske družbe.

Druga pot vodi po črtah Eastern telegrafske družbe iz Marzilje čez Bône in Malto na Grško, od tod po suhem potom grških, srbskih in rumunskih brzojavnih uradov na rusko mejo.

Tretja črta je že znatno daljša. Napravi ovinek skozi Sredozemsko morje, Rdeče morje, Indijski ocean in cel azijski kontinent, in sicer gre čez postaje Marseille—Bône, Malta, Aleksandrija, Suez, Aden, Bombay, potem skozi Indijo, Beludžistan in Perzijo do prve ruske postaje Džulfa na ruskem Kavkazu. Ta pot je pred nemškimi ali turškimi zalezovanjem precej varen. (Odkar Turki operirajo v Aserbejdžanu, ne več.)

Če bi se prekinila tudi ta črta, pride

v poštev četrta pot, ki napravi ogromen ovinek čez Marseille, Bône, Malto, Aleksandrijo, Suez, Aden, Bombay in dalje čez Madras, Singapore, kap St. Jaques (Saigon) v Hongkong, Sangaj, Nagasaki in končno Vladivostok. Iz Vladivostoka se odda brzojavka po kopnem v Peterburg.

Ako bi bila nemogočena tudi ta pot, potem ostane še črta okrog sveta. Depeša začne svoje potovanje v Brestu in teče po kablu francoske kabselske družbe v New-York, od koder se po kopnem odpošlje v San Francisco, potem gre po kablu družbe Commercial Pacific na Sandwich otoke, dalje na otoke Midway in Guam in od tod na Japonsko. Nordijska kabselska družba pošlje brzojavko po svojem kablu v Vladivostok, od koder srečno dospe v Petrograd.

Zmagovito prodiranje avstrijskih čet čez Karpate in v Bukovini. — Naši ujeli okoli 30.000 Rusov.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Naše čete prečkale prelaz Jablonico. — Prodiranje naših čet proti Nadworni. — V zadnjih bojih ujetih 29.000 Rusov.

Dunaj, 13. februarja. Uradno se poroča: Na Rusko Poljskem in v zahodni Galiciji ni nobenih dogodkov.

Položaj v karpatski fronti je v zahodnem in srednjem oddelku v splošnem neizpremenjen. Močni ruski protinapadi ob prelazu Dukla so postali redkejši. V vzhodnem delu smo dosegli uspehe.

Istočasno z uspešnim prodiranjem v Bukovini so naše čete, potem ko so vrgle sovražnika nazaj, prečkale prelaz Jablonico pri Körösmező in prehode na obeh straneh te ceste.

Med tem ko so v Bukovini prodirajoče kolone med številnimi boji dosegle črto

reke Seret, so si izvojevale naše sile, ki prodirajo v gornjem ozemlju reke Prut proti Nadworni, izhod iz gorskih dolin in dosegle Wižnico, Kutj, Kosow, Delatyn in Pasječno, kjer se Rusi sedaj še na različnih točkah upirajo.

Skupno število v zadnjem času vsak dan ujetih Rusov, se je število ruskih vojnih ujetnikov zvišalo za 29.000.

Namestnik načelnika generalnega štaba pl. Höfer, fml.

Uspehi naših čet pri Dukli. — Zmagoviti boji v jugovzhodni Galiciji in Bukovini.

Dunaj, 14. februarja. Uradno se razglša: Položaj na Rusko Poljskem in v zahodni Galiciji je neizpremenjen.

Del naše bojne črte pri Dukli, proti kateremu so se izvajali silni ruski napadi, je prešel sam k napadu, vrgel sovražnika,

se že opaža utrujenost ruske ofenzive, kar je zelo važno.

Ob Nidi, kjer operira naša prva armada pod poveljstvom generala Dankla, se je pred kratkim izvršil zanimiv zračni boj. Več naših aeroplanov se je dvignilo in izzvalo sovražni ogenj. Tudi en ruski zrakoplov se je pojavil, da bi preprečil naš poizvedovalni manever, vendar brez uspeha. Naši letalci so tako spretno operirali, da so odkrili ruske artiljerijske postojanke, katere so takoj naši 30 cm topovi uničili. Tudi rusko opazovališče je bilo porušeno in iz neke vasi prepodeno rusko poveljstvo.

Opravičeni smo tedaj do najboljših nad. Gre naprej. Dosedanji skupni uspeh v Karpatih se ne da jasneje izraziti kot s številom 29.000 ruskih ujetnikov v komaj treh tednih. Krvave izgube Rusov ne bodo manjše. 26.000 ruskih ujetnikov je nemško armadno vodstvo naznanilo zadnji petek kot uspeh zadnjih 14 dni v vzhodni Pruski. Skupna vsota ujetnikov sama znaša več kot en ruski armadni zbor v vojnem stanu.

Ljutost bojov v Karpatih nam najlepše opiše naslednje poročilo:

General Borojevič, poveljnik karpatske armade, kjer je tudi naš tretji armadni zbor, je sprejel vojne poročevalce in med drugim izjavil: »Ruse smo na celi karpatski fronti vrgli čez ogrsko mejo, izvzemši pri prelazu Dukla. Tudi tu se je vršilo vrvenje semtertja in morebiti se že to uro odloči, če se bo mogel sovražnik držati na tem zadnjem prostorčku ogrskih tal. Pri užoškem prelazu stoje čete v tem trenutku lepo število kilometrov daleč na oni strani meje. Vendar gre vsled gorskih razmer, kjer je oskrbovanje čet zelo otežkočeno in kjer se posebno veliko obušal strga, zelo počasi naprej. Naš najhujši sovražnik sedaj ni Rus, ampak vreme. Naši ubogi vojaki so v mrzlih dneh zelo veliko trpeli vsled ozeblin in ozeblino so hujše kot rane. Rane se zacelijo, a človek, kateremu so odpadli ali bili odrezani posamezni udje, ostane vse življenje poškodovan. Na vprašanje, če je še enkrat pričakovati ruskega vpada na Ogrsko, je odgovoril Borojevič: Ogrska je lahko mirna, niti najmanjšega vzroka ni za strah. Jaz smatram za izključeno, da bi bila še enkrat ogrožena. Če bi se Rusom v resnici na kaki točki posrečilo zopet vpaсти, ne bi našli drugega kot par ubogih porušenih vasi, v katerih ni ničesar dobiti. Obmejno ozemlje je že tako revno, vsled vojske je pa popolnoma opustošeno. Rusi pa tudi v strateškem oziru nimajo povoda, da bi vdrli na Ogrsko, ker bi to še bolj razredčilo njih vrste. Stroške tega boja mora žalibog trpeti Galicija. — Odgovor na končno vprašanje, kakšen izid vojske je pričakovati, je Borojevič smehljaje odklonil: »V tem slučaju bi moral biti prerok.«

× × ×

RUSKI GENERALNI ŠTAB O BOJIH V KARPATIH.

Sofija, 14. februarja. Listi priobčujejo dve poročili ruskega generalnega štaba o bojih v Karpatih in Bukovini, ki se glasita: »V Bukovini in na prelazu Suholka so naleteli naše čete na najhujši odpor sovražnika, ki je napravil deset bajonetnih napadov. Nato smo sklenili, da se umaknemo iz tega prelaza v pripravljene postojanke, katere je sovražnik istotako z močnimi silami napadel.« Drugo poročilo konča z naslednjim stavkom: »V Karpatih so naše čete napadle severozahodno in jugovzhodno od Užoke. Tu smo se morali boriti z silnimi množicami sovražnika.«

RUSI PREPODENI IZ DOLINE LATORCE.

Budimpešta, 14. februarja. Iz Munkača poročajo: Naše čete so v zvezi z nemškimi četami sovražnika popolnoma pregnale iz doline Latorce. Rusko umikanje se je na posameznih točkah izpremenilo v beg in tam so Rusi popustili tudi svoje topove in strojne puške, da so mogli rešiti svoje zredčene čete. Iz Voloca došli vlaki vozijo zelo veliko ruskih ujetnikov.

KNEZ WIED SE NE NAHAJA V KARPATSKIM ARMADI.

Draždane, 13. februarja. 12. februarja objavljeno poročilo, da se nahaja albanski knez Viljem kot ritmojster v bojih v Karpatih, ne odgovarja resnici. V Karpatih se vojskuje starejši brat albanskega kneza Viljema, knez Friderik Wied.

IZVRSTNO RAZPOLOŽENJE V PRZEMYSLU.

Zadnja številka vojnih novic v Przemyslu piše: »V trdnjavi je vse dobro, razpoloženje izvrstno.«

BOJI V BUKOVINI.

Milan, 13. februarja. »Corriere della Sera« izjava: Avstro-ogrsko čete prodirajo v Bukovini na vseh črtah. Zasedli so že vse ozemlje južno od

Suczawe in zopet prodirajo z veliko brzino. Ni še znano, kako da se je vojni položaj tam tako nenadoma Rusom v škodo izpremenil in dovedel do zopetnega prodiranja avstro-ogrskih čet.

ZELEZNIŠKI PROMET V BUKOVINI.

Budimpešta, 14. februarja. Vojni poročevalci lista »A Nap« poročajo iz Kološvara: Tu bivajoči bukovinski železniški uradniki so dobili od postajenačelnika v Dorniwatri brzojavni poziv, naj takoj nastopijo svojo službo. Železničarji so že odpotovali. V Bukovini med Dornowatro in Wamo se že vrši železniški promet. Nadaljni promet do Kimpolunga bo te dni odprt.

RUSKI GENERALNI ŠTAB UJET.

Budimpešta, 14. februarja. Posebni poročevalci »Az Esta« piše iz Bistrice: Vhod naših čet v Radavc se je izvršil tako nepričakovano hitro, da tam se nahajajoči ruski generalni štab ni mogel pravočasno vbežati in je padel s celo svojo pisarno v naše ujetništvo. Tamošnji vrhovni poveljujoči ruski general se je sam usmrtil.

(Uradno se o tem še ničesar ne poroča. Ur.)

RUSKI PORAZ PRI SNIATYNU.

Budimpešta, 14. februarja. »Az Est« poročajo iz Bistrice: Naše bukovinske čete prodirajo neprenehoma in med največjim veseljem prebivalstva naprej. Rusi beže brez vsakega odpora, pa ne morejo tako hitro bežati, da jih ne bi dnevno veliko ujeli. Ruska vojska je poskušala zadržati naše čete pri Sniatynu. Po vročem boju smo vrgli Ruse nazaj ter prodiramo zopet naprej.

NAŠE ČETE VKORAKALE V TERESZENY.

Dunaj, 14. februarja »Reichspost« poroča iz Bistrice: Naše čete so na svojem prodiranju v Bukovino vkorakale v Tereszeny, 21 km južno od Črnovic. Ruski guverner Evreinov je s svojim štabom že zapustil Črnovice.

RUSI ZAPUSTILI ČRNOVICE IN KOLOMEJO.

Bukarešt, 14. februarja. »Dimineața« poroča: Veliko izpremembo vojaškega položaja v Bukovini je pripisovati dejstvu, da so avstrijske čete pričele novo ofenzivo na črti Bijnica-Kolomeja. Kakor izvemo, so Rusi že zapustili Črnovice in Kolomejo. Vrednostne papirje in akcije črnoviške poštne ruske državne banke so v oklopnih vlakih prepeljali v Kijev. Tudi ruski vladni uradniki in njih družine so že zapustili Črnovice.

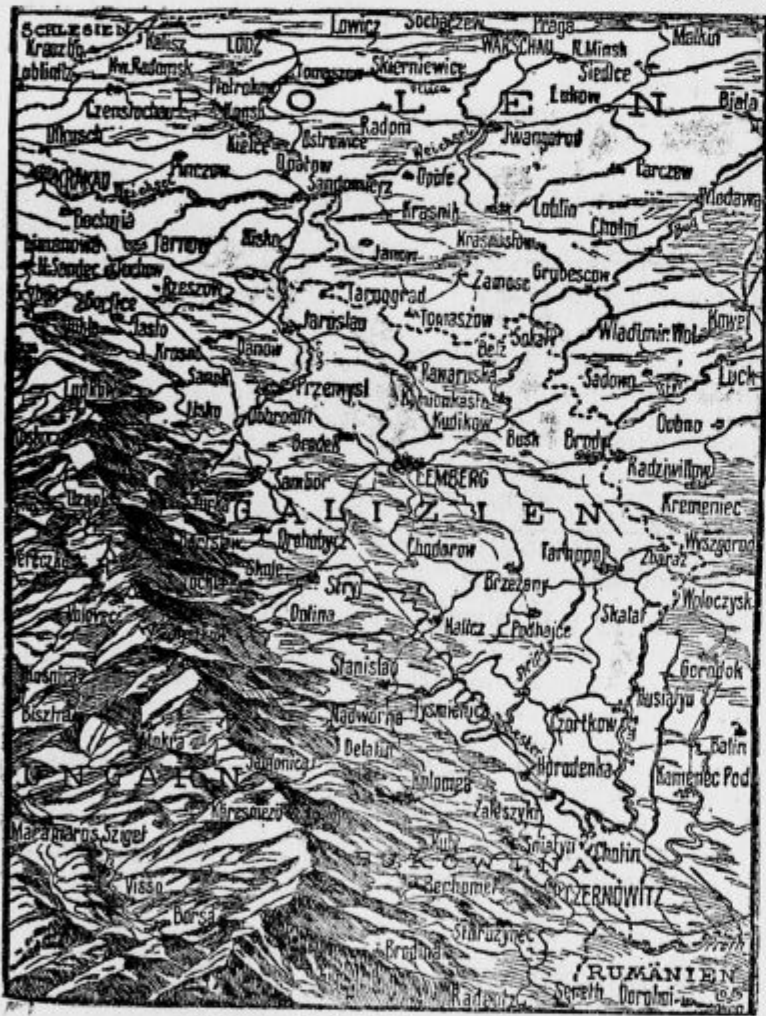
Dunaj, 14. februarja. Poročevalci »Neue Freie Presse« piše: Črnoviška garnizija je že v ponedeljek 8. t. m. dobila povelje, naj se umakne. V sredo, dne 10. februarja, je bila ruska posadka alarmirana. Takoj se je čulo v vseh mestnih delih pokanje pušk, kar je očitno služilo kot signal za vojake. Ponoči je pričel zvoniti alarmni zvonec in nekaj minut nato se je pričelo silno drvenje po cestah. Najprej so spravili ranjence iz bolnišnice, nato je odkorakal večji infanterijski oddelek, ki je odšel proti Suczki. Guverner je poklical župana dr. Bocancea in imel z njim daljši pogovor. Bocancea je nato prišel na magistrat in naznanil, da bosta on in guverner zapustila mesto. Noč od četrta na petek je bila posebno viharina. V mestu vlada neko posebno razpoloženje in vsako uro pričakuje vohoda avstrijskih čet v Črnovice. Govori se, da so se pri Tereszenju vršili ljuti boji. Tudi ruski prijatelj dr. Bocancea je že zapustil mesto. Vodstvo magistrata je prevzel mestni svetnik dr. Hostinč, ki se trudi, da bi organiziral meščansko stražo. Kakor izvemo, Rusi to pot ne bodo ostali na oni strani Pruta, ampak zapuščajo tudi vzhodno Bukovino. Rusi se umikajo proti Nowosieli.

PRED OSVOJITVIJO ČRNOVIC.

Budimpešta, 13. februarja. »Az Esta« poročajo iz Bistrice: Črnovice so sovražniki izpraznili. Preden so Rusi odšli iz mesta, so odpeljali s seboj na 400 rekviriranih vozovih ukradno obleko, posebno perilo. Prebivalstvo Črnovic je to opazovalo kot dobro znamenje, vsak dvom pa je prenehal, ko je rusko vojsko popolnoma zapustilo mesto. Naše prodirajoče čete so dosegle dolino reke Seret. Ravnokar je prišla vest, da so Rusi izpraznili Kolomejo.

RUSKE PATRULJE V AVSTRO-OGRSKIH UNIFORMAH.

Dunaj, 15. februarja. (Kor. urad.) Višje vodstvo armade objavlja: Večkrat se je že zgodilo, da so se posluževale ruske patrulje in ruski vojaki avstro-ogrskih uniform ob napadih na nekatere manjše oddelke. Ker se je to zgodilo v zadnjih mesecih osobito pred Przemyslom, se razglša, da se naj postopa z vsakim tako grdo preoblečenim ruskim vojakom in častnikom na mestu po določilih nagle sod-

Zemljevid k bojem v Karpatih.

se med seboj. Ne sovražite se, saj ne veste, kaj vas še čaka, saj ni nobeden zaklenjen. Bog daj ljubi mir; molite. Pozdravljen!

Iz Sibirije

piše Jakob Gerčar, ki se kot vojni ujetnik nahaja v Kurganu, dne 16. decembra 1914: Mojim ljubim doma in v domovini! Pišem nemški, ker cenzura tu ne razume slovenski, Vi pa ruščine ne. 15. novembra 1914 sem prejel pismo od očeta in karto od sestre Cirile. Odgovoril sem takoj, a do danes nisem dobil odgovora. (Pisala sem mu pogosto, a ne vem, zakaj nič več ne dobi; tudi denar smo poslali že dvakrat. A. Grčar.)

Upal sem trdno, da bom za Božič doma, pa, kakor vidim, bom to le v mislih. Pošiljam Vam v pismu sliko. Rad bi jih poslal več tudi znancom, pa žal, nimam denarja, da bi jih naročil.

Ne skrbite preveč zame! Sem že čisto okreval; hvala Bogu. Imel sem tudi veliko srečo, da sem dobil delo in imam od včeraj svoje stanovanje in svojo hrano. Manjka mi samo zimskega perila in denarja za vsakdanje potrebe.

Slišal sem, da mi za Božič lahko kaj pošljete, zato Vas prosim, pošljite nekoliko zimskega perila in nekoliko denarja na naslov: (Sledi v ruski cirilici.)

Pošljite, prosim, moje srčne pozdrave znancom v Ljubljani in v Novem mestu! Bodite srečni in veseli in v lepih božičnih praznikih in v novem letu! — Vaš zvesti, hvaležni Jakob.

in sicer sibirske čete, z dveh obvladujočih višin in osvojil nek kraj pri Vizkōzu. Enako uspešen je bil napad zaveznikov v srednjih gozdnih Karpatih. Tudi tu smo vzeli sovražniku neko višino, za katero se je vršilo mnogo bojev.

V včerajšnjih bojih smo zopet ujeli 970 Rusov.

V jugovzhodni Galiciji in v Bukovini se vrše zmagoviti boji. Sovražnika, ki se je jugozahodno od Nadworne postavil v bran, da bi kril mesto, smo vrgli nazaj, osvojili višine severno od Delatyna in pri tem ujeli mnogo Rusov.

Namestnik načelnika generalnega štaba pl. Höfer, fml.

Priprava za operacije čez gozdne Karpate proti Galiciji in Bukovini bo za vse čase vzoren zgled premišljene strategije.

Kar nam poroča naš generalni štab o našem prodiranju v vzhodnem delu Karpatov, odnosno na galiskem in bukovinskem predkarpatskem ozemlju, je zelo razveseljivo. Poudariti je treba, da se vrše boji v Karpatih na 400 km dolgi fronti. Močne avstrijske čete so prodrle nekaj kilometrov pred Kolomejo in Nadvorno v jugovzhodni Galiciji in so s tem že dosegle severni izhod iz gorskega ozemlja. Na oni strani tega gorovja bo razvoj večjih operacij lažji in tudi hitrejši.

V srednjih Karpatih naš napad ugodno napreduje. V zahodnem delu

be. Ob zadnjih bojih v Karpatih se je zgodilo, da je cel ruski bataljon nabadal v avstro - ogrskih uniformah. Bataljon je bil razkropljen in večinoma ujet. Z ozirom na navedena dejstva se javno izjavlja, da niti največje število tako preoblečenih sovražnikov tudi v bodoče ne prepreči takojšnjega nastopanja po določilih nagle sodbe.

POROČILO KORESPONDENČNEGA URADA O RUSKIH NASILSTVIH.

Dunaj, 13. februarja. Uradni korespondenčni urad poroča: Iz vojnega poročevalskega stana se poroča: Iz Bukovine so se temeljem ponovnih uradnih poizvedb doglani nadaljni srmatni čini Rusov. Ko so bili svojčas vkorakali v mesto Kimpolung, ki je sedaj zopet naše, so tam na barbarški način rokovali. S silo so udarli v vse hiše, grdo ravnali s stanovci ne glede na narodnost in vero, poropali pohištvo in druge predmete za domačo rabo ter pobrali vso živino. Dva dni zaporedoma so gonili dekleta in žene na občinski urad, kjer so jih ruski zdravniki preiskovali ter večje število izbranih žrtev pod srmatno pretvezo zvlekli proč. Imena odpeljanih so znana. Nasilstva nad dekleti in ženami so bila sploh za časa ruske invazije v Kimpolungu na dnevnem redu.

OBISKI NJEGOVE C. IN KR. VISOKOSTI NADVOJVODE PRESTOLONASLEDNIKA KARLA FRANC JOZEFA PRI NAŠIH ČETAH NA RUSKEM POLJSKEM.

Dunaj, 15. februarja. (Kor. urad.) Med številnimi obiski prestolonaslednika nadvojvoda Karla Franc Jozeфа je najvažnejši oni na sovražnikovi zemlji v Rusko Poljski. Že v Krakovem se tekmovalo v ovacijah prebivalstvo z vojaki. Armadi Dankla in Böhm Ermolija so na krvavih livadah Slonikija pred krakovskimi utrdami usta-

vili napovedano rusko prodiranje v Šlezijo. V obeh armadah so zastopani skoraj vsi narodi monarhije. Vojaki so zato nadvojvodo pozdravljali s klici: Hoch! Eljen! Slava! Živio! in Eviva in dokazovali ž njimi svojo neomahljivo udanost in ljubezen cesarju in vladarski hiši. Nadvojvoda prestolonaslednik je osebnó občeval skoraj v vseh jezikih s častniki in z vojaki. S svojo ljubeznivostjo si je pridobil vsa srca. Nadvojvoda prestolonaslednik je bil zelo razveseljen, ker je poveljeval nekemu kavalerijskemu oddelku, ki ga je spremljal, njegov brat, praporščak nadvojvoda Maks. Poseben dober vtis je napravila kavalerija, med njimi tudi tisti hrabri jezdeci, ki so se s hrabro Böhm-Ermolijevo armado vrgli na ruska ojačenja, ki so hitela proti Lodzu in preprečili njih združitev z lodoško rusko armado, kar je povzročilo, da se je zasedel velik del Ruske Poljske. Nadvojvoda je opazoval dela tehničnih čet, ki so med drugim zgradile v najkrajšem času železniško progo, ki so jo nazvali Semeringško železnico. Popravile so se hitro tako razdijane železniške proge, da so mislili, da se bo potrebovalo več let, predno jih popravijo.

RUSKE OBDOLŽITVE.

Dunaj, 14. februarja. Iz vojnega poročevalskega stana se poroča: Pri ruskih ujetnikih so našli tiskane letake, ki nosijo podpis: »Vaš nesrečni car Nikolaj.« Na teh letakih poziva car vojake, naj obrnejo svoje orožje proti velikemu knezu Nikolajeviču in njegovim generalom. Car pravi, da ne bi nikdar privolil v vojsko, če ga ne bi v to gnale intrige Nikolajeviča in njegovih pristašev, ker je že naprej vedel, da bo vsaka nesrečno končala za njegovo hišo. Ruski veliki knez Nikolajevič sedaj v armadi poveljuje dolgi avstrijski vojski, da so razširili ta letak, kar je seveda popolnoma izmišljeno.

Boji Nemcev ob mazurskih jezerih in pri Varšavi.

NEMŠKO URADNO POROČILO.

Napredovanje Nemcev na vzhodnopruski meji.

Berlin, 13. februarja. (Kor. urad.) Operacije ob vzhodnopruski meji in onostran meje potekajo, kakor je bilo pričakovati.

Na Poljskem, južno od Visle, so prekoračile naše napadajoče čete spodnjo Skrwu in prodirajo proti Razionzu.

S poljskega bojišča ob levem bregu Visle ni nič posebnih poročil.

Najvišje vodstvo armade.

Ugoden potek operacij.

Berlin, 14. februarja. Veliki glavni stan: Naše operacije ob vzhodnopruski meji in onostran meje potekajo, kakor je bilo pričakovati.

Na Poljskem desno od Visle so naše čete proti Razionzu napredovale.

Na Poljskem levo od Visle ni nobene izpremembe.

Najvišje armadno vodstvo.

NEMŠKI CESAR V ČENSTOHOVU.

Berlin, 14. februarja. Vratislavski list »Der Katholik« poroča, da je dne 16. januarja nemški cesar Viljem obiskal svetovnoznani samostan v Čenstohovu. Cesar se je več kot eno uro mudil v samostanu in si posebno ogledal slavno zakladnico in knjižnico. Pri slovesu je cesar daroval v pušico več tisoč mark.

OBISK RUSKEGA CARJA NA FRONTI.

Berlin, 14. februarja. »Kreuzzeitung« poroča iz Petrograda: Car se je na svojem potovanju na fronto ustavil v Rownu v provinci Volhyniji, kjer je obiskal bolnišnico velike kneginje Aleksandrovne.

STRAŠNI NAPADI NEMCEV PRI BORZYMOWU.

Kodanj, 14. februarja. Ruski list »Rječ« piše, da so se Nemci pri Borzymowu borili kot vrage. Njih sile so prodirale v 10 do 20 gostih vrstah podpirane po neprestanem ognju težke artiljerije. Vojni poročevalci pišejo, da so Bzura, Rawka in Pilica še vedno pozorišča glavnih bojov. Vendar je rusko vojno vodstvo tamošnje čete zmanjšalo da jih porabi drugod.

NEMŠKI SUNEK PROTI VARŠAVI.

Berlin, 14. februarja. V Parizu so vsled iz Londona doslejša poročila o silnem sunku Hindenburga proti ruskemu središču zelo vznemirjeni. »Temps« že sedaj pripravlja francosko občinstvo na izpraznitev Varšave, ko piše: »Zasedenje katkega mesta v vojski, ki divja po celi Evropi, je le malega pomena. Najbrže nameravajo Nemci rusko armado, ki brani Varšavo, utruditi in potem velik del svojih čet poslati v Karpate.«

BORENJE PRED VARŠAVO.

Berlin, 13. februarja. Kodanjski listi poročajo iz Petrograda, da se boj nad in pod Varšavo nadaljuje. Boré se že več

tednov, a bitka še ni odločena. Severno od Varšave so Nemci prodrli in so potisnili Ruse nazaj. Ujetih je veliko Rusov. Zahodno od Varšave se še vedno ni nič bistvenega zgodilo.

KOVNO IN VILNA V OBRAMBI.

Berlin, 13. februarja. Preko Kodanja se poroča iz Petrograda: Kovno in Vilno so priredili Rusi za obrambo in odstranili eno tretjino civilnega prebivalstva. Sodi se, da se umaknejo Rusi v navedena kraja.

RUSI O SVOJEM PORAZU V VZHODNI PRUSIJI.

Kodanj, 13. februarja. O ruskem porazu na vzhodnem Pruskem se poroča uradno z ruske strani: Dognalo se je, da se nahajajo na vzhodnem Pruskem novi nemški armadni zbori. Položaj se je zato popolnoma izpremenil. Potrebno je zato, da se umaknejo in zopet zberemo naše čete bolj skupaj, kar se najlažje doseže v ozemlju, ki je krijejo naše trdnjave. Sodi se, da se nahajamo pred dolгими boji, ki končno odločijo o položaju na vzhodnem Pruskem. Ta okolnost zahteva, da morajo biti poročila o tamošnjih bojih zelo kratka, ker mora ostati načrt najstrožje tajen.

KAKO UPRAVIČUJEJO RUSI SVOJE UMIKANJE PRI MAZURSKIH JEZERIH.

Berlin, 12. februarja. »Lokalanzeiger« poroča iz Kodanja: Sinoči objavljeno rusko uradno poročilo izjavi: Ko so končali Nemci zbiranje velikih množin, so pričeli prodirati osobito proti črti Wilkowiski-Lyck. V središču nemške bojne črte se je doznal dohod novih oddelkov čet. Med uspešnim odporom proti sovražniku se umikajo naše čete od črte pri Mazurskih jezerih nazaj proti naši meji.

ANGLEŽI O ZADNJEM RUSKEM PORAZU V VZHODNI PRUSIJI.

London, 15. februarja. (Kor. ur.) Vojaski sotrudnik »Timesa« poizkuša znižati važnost nemške zmage v vzhodni Prusiji. Piše: Nove nemške čete niso tako izborne, da ne bi mogel veliki knez zopet uspešno prodirati. Ni povoda, da se radi izida vznemirjamo. Rusov niso vrgli prvič iz vzhodne Pruske. Zadnji ruski protiadarec je bil vspešen. Ruski uspehi na drugih mestih bojne črte morajo velikemu knezu omogočiti, da zbere tu več armadnih zborov. V ne dolgem času zbere potrebne sile za odločilen udarec proti Nemcem.

RUSKI FINANČNI MINISTER NAPOVEDUJE NEMČIJI GOSPODARSKO VOJSKO.

Pariz, 15. februarja. (Kor. urad.) Ruski finančni minister Bark je izjavil nekemu sotrudniku »Matina«: Nemci se varajo, ako sodijo, da se konča vojska z vojaškimi akcijami. Rusija pripravlja že zdaj odredbo, da more brez usmiljenja nadaljevati gospodarski boj proti Nemčiji. Francoski zavezniki Rusije nadomeste v bodoče Nemce na ruskih trgih. V »Echo de Paris« izjavlja finančni minister Bark, da znašajo po ruskih

bankah sklenjene obveznosti s francoskimi bankami 500 milijonov frankov.

RUSKI GLASOVI O SAZONOVEM GOVORU.

Iz Petrograda se poroča: »Biržev. Vjedomosti« naglašajo, da mora biti v sedanji zgodovinski uri vse drugo nadvladujoča misel ruske vlade ta, da nad Carigradom in Dardanelami zaplapola ruska zastava. Ista usoda čaka Armenijo.

Kar se tiče odnošajev med Kitajsko in Japonsko, tako piše list dalje, so naše koristi v Mongoliji glasom ministrovih zatrdil zadostno zajamčene in da pogajanja med Japonsko, Kitajsko in Rusijo ne krijejo nobene nevarnosti. O tem tudi ne dvomimo. Toliko pa vemo, da na skrajnem Vzhodu dozorevajo zelo komplicirani dogodki, ki zahtevajo največje pozornosti ruske diplomacije.

Sodba nevtralnega časopisja o zadnji boji na ruskih krilih.

Bern, 15. februarja. (Kor. urad.) »Bund« opozarja, da je sklepal že iz poročila ruskega glavnega stana dne 11. februarja, da so bili Rusi poraženi; nepričakovano prodiranje v vzhodni Prusiji je vrglo Ruse čez mejo in jim je zadalo velike izgube. Vsekakor je skrajno rusko desno krilo hudo razbito in potisnjeno daleč proč in deloma odrezano od svoje glavne sile. Tudi najskrajnejše levo krilo ruske armade se je umaknilo proti Črnovicam, tako da se tudi tu opaža umikanje Rusov. Pred Varšavo se množe znaki, ki kažejo na to, da se Rusi umikajo v zadnjo obrambno črto pri utrdbah, ki tvorijo središče ruske obrambe. Vodstvo ruske armade mora misliti na splošno umikanje, da more še pravočasno prekorčiti Vislo.

Ogri in Rumuni.

Genf, 15. oktobra. »Temps« poroča iz Petrograda, da je grof Tisza poslal rumunskega poslanca v ogrskem parlamentu Onciula s posebnim naročilom v Bukarešt.

Italijanski oboroževalni kredit.

Frankobrod, 14. februarja. »Frankfurter Zeitung« poroča iz Rima: Kraljevi dekret nakazuje vojnemu ministru za tekoče finančno leto 170 milijonov lir za izdatke, ki jih povzroča mednarodni položaj.

Vojni ujetniki.

K IZMENJAVI VOJNIH UJETNIKOV.

Berlin, 13. februarja. (Kor. ur.) »Norddeutsche Allgemeine Zeitung« piše o vprašanju izmenjave vojnih ujetnikov: Angleška poročevalska pisarna »Central News« je naznanila, da je došlo britanskemu zunanemu uradu potrdilo, da se Nemčija brani, da bi izmenjala vojne ujetnike, ki za službo na bojišču niso več sposobni. Ta vest ne odgovarja resnici. Nasprotno je Nemčija predlagala, da se taki ujetniki izmenjajo dne 15. in 16. februarja.

POSTOPANJE S CIVILNIMI VOJNIMI UJETNIKI V RUSIJI.

Berlin, 8. februarja. Rusko notranje ministrstvo je baje izvedelo, da razpolaga mnogo nemških, avstrijskih in turških civilnih ujetnikov z večjimi denarnimi sredstvi. Gubernatorjem se je zato ukazalo, naj premožne ujetnike eskortirajo na lastne stroške v njih bivališča, kjer naj jih postavijo pod policijsko nadzorstvo.

Boji na zahodu.

Nemško uradno poročilo.

Borbe med Nemci in Francozi.

Berlin, 13. februarja. (Kor. urad.) Iz velikega glavnega stana poročajo: Na obrežju so včeraj sovražnikovi letalci zopet metali bombe, ki so povzročile civilnemu prebivalstvu in njegovi lastnini veliko škodo, kar se mora obžalovati, vojaške izgube so bile neznatne.

Na naši zahodni bojni črti so se našle artiljerijske kroglice, ki so jih brez dvoma izdelale amerikanske tvornice. Število ujetnikov ob včeraj vzhodno od Souaina odbitih napadih se je pomnožilo na 4 častnike in 478 mož. Pred našo bojno črto smo našli 200 mrtvih sovražnikov, naše izgube znašajo v teh bojih mrtvih in ranjencev 90 mož.

Severno od Massiges (severnozahodno od Saint Menchouda) smo nadaljevaje naše napade z dne 3. februarja zopet vzeli 1200 metrov francoske glavne postojanke.

Na Sudelskopfu v Vozejih je poizkušal sovražnik ponovno napadati, a je bil povsod odbit.

Najvišje vodstvo armade.

Nemški uspehi na zahodu.

Berlin, 14. februarja. Veliki glavni stan: Severno od Pont-à-Moussona smo iztrgali Francozom vas Norroy in zahodno od tega kraja ležečo višino št. 365. Ujeli smo 2 častnike in 151 mož.

V Vozejih smo z naskokom zavzeli kraja Hilsen in Obersengern. Ujeli smo 135 Francozov.

Najvišje armadno vodstvo.

Francosko uradno poročilo.

Genf, 14. februarja. Uradno poročilo francoskega generalnega štaba z dne 12. t. m.: Med morjem in Sommo so se vršili artiljerijski boji. Južno od Boisselle je sovražnik na skrajnem koncu naših strelskih jarkov razstrelil mino. Mi smo vzdržali. Na fronti med Sommo in Ayonia se poroča le o obstreljevanju Tracy-leMonta po sovražniku in o delovanju naše artiljerije pri Reimsu in Soissonsu. Obstreljevali smo kolodvora Thiancourt in Amaville.

Poročilo ob 11. uri zvečer: Precej silne artiljerijske akcije v Belgiji in nemški napad na Arracourt. V Vozejih so naši lovci vzeli višino 937 do 800 metrov daleč severozahodno od Sudelle pri Hartmannsweilerkopfu. Ta sijajni čin, ki se je izvršil med hudim snežnim viharjem, nas je stal le male izgub.

Boji ob belgijski obali.

Haag, 14. februarja. »Rotterd. Courant« poroča iz Dünkirchna, da so bila zadnje dni poslana znatna angleška ojačenja, katere se cenj na 25.000 mož, na flandrijsko obrežje, posebno proti Lombartzyde. Angleži prav resno računajo s tem, da bodo prodrli proti Ostende, kar bi podpiralo tudi angleško brodogradnjo. Obstreljevanje belgijskega obrežja po angleških ladjah je prejšnji teden napravilo škode okoli 6 milijonov frankov. Mnogo obrežnih prebivalcev je bilo ubitih. Med Zeebrügge, Ostende in Dünkirchnom bo trajno v akciji angleško brodogradnjo, pri katerem se nahajajo tudi francoske torpedovke.

Pojav angleških letalcev nad belgijsko obalo.

London, 13. februarja. (Kor. urad.) Uradno se o sunku britanskih letalcev ob belgijski obali poroča: 34 navažnih in povodnih letal je napadlo ozemlje Brügge-Zeebrügge — Blankenberghe — Ostende. Uspeh napada ni znan. Med napadom so se morali letalci boriti s silnim snežnim viharjem. Letalca Grahama White, ki je padel 38 milj od Nieuporta v morje, je neka francoska ladja rešila. Kljub temu, da so jih Nemci silno obstreljevali, so se vsi letilci nepoškodovani vrnili. Dve letali sta bili poškodovani. To podvzetje je izvršil neki pomorski oddelek letalnega zbora.

Boji pri Ostende.

Genf, 13. februarja. Francoski listi poročajo o silovitih nemških napadih južno zahodno od Ostende. Nemški topovi neprestano grome, Nemci dobivajo vedno ojačenja. Nemška kavalerija neprestano poizveduje in ovira delovanje zveznikov. V Antwerpensko okolico so došli najboljši strelci nemške mornarice, da streljajo na sovražnikove aeroplanse. »Le Progres« sodi, da hočejo Nemci na Flanderskem iznarediti za vsako ceno odločitev.

Nemci zavzeli Ypern?

Morsleben, 14. februarja. Listi poročajo, da so Nemci zasedli Ypern.

Položaj v Alzaciji.

Iz Bazla se poroča dne 12. t. m.: V Alzaciji se vrše spopadi z majhnimi pehotnimi oddelki in artiljerijski dvoboji, v splošnem je pa položaj neizpremenjen. Glasom oficijoznih poročil so Francozi od 14.500 km² alzaško-lotaringškega ozemlja v šestih mesecih vojne osvojili le 600 m². Zadnje mesece so nemške brambne črte preprečile vsako nadaljno prodiranje sovražnika.

V Alzaciji.

Genf, 13. februarja. O operacijah v Alzaciji se poroča: Obe državi zelo hitro gradita utrdbe. Nemci gradé jarko od Largina do Courtavona utrjene čuvajnice in žične ograje. Pri Larginu pričakujejo novih bojov.

Garibaldi ponuja Angležem 30.000 Garibaldincev.

London, 13. februarja. Ricciotti Garibaldi se je londonskemu lordmajorju ponudil, da zbere 30.000 Garibaldincev, če zberajo zanje vsaj šest milijonov.

Francija naroča v Ameriki velike topove.

Amsterdam, 13. februarja. »Morningpost« poroča, da je naročila francoska vlada za trdnjave Belfort, Toul in Verdun 50 345 cm topov.

Kako je Joffre na Francoskem poljuden.

Rim, 13. februarja. Generalissimus Joffre je postal na Francoskem tako poljuden, da kličejo vse novorojene dečke Joffre, deklice pa Joffrette.

Zopetno obstreljevanje Armentièresa.
Berolin, 12. februarja. »Lokalanzeiger« poroča iz Kodanja: Nemci so pričeli zopet obstreljevati Armentières.

Boji v Afriki.

VSTAJA V PORTUGALSKI VZHODNI AFRIKI.

Pariz, 13. februarja. »Temps« poroča iz Lizbone: Čete, ki so zapustile 21. januarja Portugalsko, so došle v Mossamedes. Med operacijami proti domačinom so izgubili Portugalci 14 mrtvih, med njimi 1 podčastnika. Posadka v Cuamati, ki se je umaknila iz Cuamate, pogreša 1 podčastnika in 6 vojakov.

NEMŠKA VZHODNA AFRIKA PROSTA SOVRAŽNIKOV.

Berolin, 13. februarja. (Kor. ur.) Wolfrova pisarna poroča: Iz Nemške vzhodne Afrike se naznanja, da v tej naselbini ni nobenega sovražnika. Nemške čete pa so na sovražnem ozemlju v Britanski vzhodni afriki in v Ugandi.

POVELJNIK ČET ZA NEMŠKO JUGOZAPADNO AFRIKO AVSTRIJEC.

Berolin, 13. februarja. (Kor. ur.) Podpolkovnik Viktor Franke, ki je imenovan poveljnikom varnostnih čet za Nemško jugozapadno Afriko, je rodom Avstrijec.

ANGLEŽI IN BURL.

London, 15. februarja. (Kor. ur.) Reuter poroča iz Maritzburga: Minister sir Thomas Watt je izjavil: Vlada namerava najstrožje nastopiti proti pristašim vstajev. Voditelji vstajev se zasledujejo radi veleizdaje. Minister sodi, da se vojska v nemški južnozahodni Afriki konča čez pol leta, a če je potrebno, se morajo vojskovati tudi več let.

Turčija v vojski.

TURŠKO PRODORANJE V MEZOPO-TAMIJI.

Carigrad, 14. februarja. Ofenziva, katero so turške čete vnovič pričele proti Angležem v Izaku, uspešno napredujejo. Turške čete napadajo iz Kornae proti jugu. Pri tem jih podpirajo vojaki arabskih rodov, ki posebno ponoči vznemirjajo angleške tabore. Pri nem takem nočnem napadu so Angleži izgubili včeraj več kot 30 mrtvih.

BOJI MED TURKI IN ANGLEŽI.

Carigrad, 14. februarja. (Kor. urad.) »Agenzia Milly« poroča iz Bagdada: Predvčerajšnjim se je med prednjimi četami turškega levega krila in angleške pehote in konjenice vršil spopad. Zadnja se je umaknila in pustila na bojišču 17 mrtvih. Sovražnik je popolnoma demoraliziran. Turki so imeli samo pet ranjenih. V nekem drugem boju se je posrečilo Turkom zasesti trdnjavo Piriudi. Pri tem so zaplenili 500 velblodov.

OBSTRELJEVANJE DAR ES SALAAMA.

Berolin, 15. februarja. (Kor. ur.) Glede na obstreljevanje Dar es Salaama se poroča uradno: Reuter je nedavno poročal, da so odprti, nezavarovani Dar es Salaam angleške križarke obstreljevale in ujele nekaj Evropejcev radi zlorabe bele zastave od strani Nemcev. O tem dogodku poroča zdaj guverner: V Dar es Salaam se je pripeljala 28. novembra bojna ladja »Goliath«, križarka »Fose«, neki kabelski in neki transportni parnik. Po pogajanjih pod belo zastavo je dovolil guvernerjev zastopnik, da se sme voziti neki mali angleški parnik v pristanišče, da se preprča o obratni nezmožnosti parnikov nemške vzhodno-afriške črte. Proti dogovoru sta sledila prvega parniku še dva s strojnimi puškami oborožena mala parnika, ki sta razstrelila stroje dvema parnikom in napravila več sto tisoč rubljev škode, del posadke so ujeli. Ko se je pripeljal še tretji mali parnik, se je streljalo nanj iz naših strojnih pušk, nakar so pričeli Angleži mesto obstreljavati. 13. Angležev je bilo ujetih. Guvernerjeva palača je razstreljena, več hiš poškodovanih. 30. novembra so se zopet pripeljele bojne ladje. Na znamenja o pogajanjih se z ozirom na kršitev dogovora 28. novembra ni oziralo, nakar je obstreljevala bojna ladja mesto in zopet poškodovala več hiš. Bela zastava se na naši strani ni zlorabljala.

K BOJEM OB SUEŠKEM PREKOPU.

»Agenzia Stefani« poroča iz Kaire dne 12. t. m.: Neki očividec zadnjih bojev ob Sueškem kanalu pravi, da je bilo bojišče pokrito z mrlji. Na angleškem parniku »Harding« je bil en dimnik razdet od granate.

Boji v Tripolitani.

Rim, 15. februarja. (Kor. ur.) Guverner v Tripolisu, general Tossoni, brzojavljaj: Majorju Mousscerpi se je ukazalo, da naj kaznuje južno od Syrte zbrane vstaje in da naj napade njih tabor v Gajurišu, ki leži 1 uro od Kasr Bu Hadija. V taboru je

bilo zbranih 600 oboroženih vstajev. Dne 11. februarja je odkorakala ob 1. uri ponoči iz italijanskih in libijskih čet sestavljena kolona iz Syrte. Ob osmih zjutraj je zadel na sovražnika, ki so ga pobili in zažgali tabor. Sovražnik, ki je bežal, je pustil 150 nepoškodovanih šotorov. Pozneje se je vnel nov boj. Ob treh je bil sovražnik popolnoma poražen. Izgubil je veliko ljudi. Naših je padlo: 20 Evropejcev, 4 domačini, ranjeni so bili 4 častniki, 64 belcev in 18 črncev.

Japonska svetlovna država.

»Kölnische Zeitung« piše glede na japonske zahteve Kitajski: Če je to poročilo resnično, pomenja, da hoče Japonska na daljnem vzhodu vladati sama. Zdaj, ko se vojskujejo med seboj vse evropske velsile, ki tam soodločujejo, ko kaže Amerika slabost, kakršna se ni pričakovala, hoče Japonska izrabiti uro, ki se več ne vrne, da ustanovi svetovno državo.

Z juga.

FRANCOZI NE POŠLJEJO ČET V SRBIJO.

Rim, 14. februarja. Iz Pariza poročajo, da so vse vesti o odpošiljavi francoskih čet čez Solun v Srbijo napačne. Srbski poslanik v Parizu je pač dosegel privolitev, da se odpošlje močan pomožni zbor, vrhovni poveljnik Joffre se je pa temu odločno uprl.

GRŠKA PREPOVEDALA PREVOZ SRBSKEGA OROŽJA.

Milan, 13. februarja. »Corriere della Sera« poroča iz Aten: Grška je prepovedala prevoz orožja in streliva v Srbijo.

ANGLEŠKA VOJAŠKA MISIJA V NIŠU.

Sofija, 14. februarja. Poluradno poročilo iz Niša poroča, da je tja došla angleška vojaška misija, obstoječa iz generala Pageta in dveh višjih angleških častnikov generalnega štaba.

NAŠI BOLGARSKI UJETNIKI.

Genf, 14. februarja. »Matin« poroča, da je Avstro-Ogrska srbske vojne ujetnike bolgarske narodnosti izpustila in poslala v Bolgarijo.

Boji na morju.

POTOPLJENA FRANCOSKA LADJA V GIBALTARJU.

Frankobrod, 13. februarja. »Frankfurter Zeitung« poroča iz Algesirasa: »Agence Havas« poroča: O angleški torpedovki »93« ni nobenih poročil. Ker divjajo viharji, se za ladjo boje, na kateri je 6 mož.

ZAPLENJENJE »WILHELMINE«.

London, 15. februarja. (Kor. urad.) »Daily Telegraph« poroča iz New Yorka: Državni oddelek v Washingtonu je naprošen, naj izjavi, če želi, da »Wilhelmina« nastopi s tožbo proti Angliji, če je bila upravičena zpleniti tovarne žita, namenjene Nemčiji ali ne. Lastniki so voljni, da prodajo žito na Angleškem in bi tožili le, če smatra tožbo državnemu oddeleku za umestno.

Nabiranje japonskih prostovoljcev za rusko armado.

Milan, 14. februarja. »Secolo« poroča iz Petrograda: V japonski koloniji severne Mandžurije nabirajo prostovoljce za boj v ruskih vrstah. 500 Japoncev se je že podpisalo.

Prisrčna častilka italijanskega kralja našemu prestolonasledniku.

Dunaj, 12. februarja. Italijanski kralj je prestolonasledniku nadvojvodu Karlu Franc Jožefu ob rojstvu njegovega najmlajšega sina zelo prisrčno brzojavno čestital.

Velikanske povodnji v Italiji. — Del Rima poplavljen.

Rim, 15. februarja. (Kor. urad.) Radi trajnega deževja narašča več rek, med njimi Arno, Reno in Bisenzio. Tibera, ki je prestopila v Umbriji bregove in poplavlja nekaj dežele, je tudi pri Rimu zelo narasla. Več krajev pod in nad Rimom je poplavljenih, tudi v Rimu samem je več kleti pod vodo, poplavljenih je tudi nekaj nižje ležečih cest blizu reke. Mornariški in ženijski oddelki izvajajo pomožna dela. Živež dovažajo z ladjami prebivalstvu, ki je zaprto vsled povodnji v svojih hišah v rimski okolici.

Ljubljanske novice.

Ij Velika tatvina. Gostilničarju gosp. De Schiava v Kolodvorski ulici je bilo

včeraj zjutraj ukradenih okoli 60.000 K. Štorilce policija še nima. Prijet je bil neki jojak 27. pešpolka, a baje ni dovolj dokazil. Kakor čujemo, danes okradeni trdi, da mu je vzeti 25.000 K. Zopet nauk: Denar je najbolj varen v hranilnicah.

Ij Iz ruskega ujetništva se je oglašil odvetniški koncipient pri dr. Počku, dr. Ljudovik Perič.

Ij Povodnji. Ljubljana je vsled neprestanega deževja pri Selu prestopila bregova in poplavlja ozemlje ob bregovih. Tudi bližnje hiše stoje v vodi. Vodovje je na kamniški železnici napravilo veliko škodo; pri Trzinu je razdrlo železniški tir. Železniška postaja v Trzinu in mnogo hiš stoji v vodi. Danes opoldne se je nekoliko zjasnilo.

Ij Umrlj so v Ljubljani: Elizabeta Heren, hišna posestnica, 88 let. — Aldo Adolf Mattias, čevljarjev sin, 5 dni. — Mihael Rihtaršič, posestnik, 44 let. — Ivana Černe, rejenka, 7 mesecev. — Andrej Pavlič, železniški čuvaj v pok., 75 let. — Ludovik Lassner, pisarniški sluga državne železnice, 50 let. — Josip Ložar, posestnik, 57 let. — Anton Breznik, dninar, 54 let. — Marija Fabjan, delavčeva vdova, 75 let.

Ij Opozorjamo na poslano o prodaji cenenih perzijskih preprog.

Razna poročila.

NAPAD OB UMETNIŠKI VESELICI V SOFIJI.

Sofija, 15. februarja. (Kor. ur.) »Agence bulgare« poroča: V dvorani občinske kaznine je bil ponoči na 14. t. m. ples, ki so ga priredili bulgarski umetniki. Iz še neznanega razloga se je pripetila eksplozija. Sodijo, da jo je povzročila bomba ali kak peklenjski stroj. Ubila je bila ena oseba, več jih je ranjenih, med njimi dve nevarno. Uvedli so preiskavo.

NOVEGA SESTANKA VLADARJEV TREH SEVERNIM DRŽAV NE BO.

Kodanj, 15. februarja. (Kor. urad.) List »Berlinske Titende« demantira oficalno pariško poročilo o zopetnem sestanku treh kraljev severnih držav v Malmö. Odredil se je le sestanek mornariških starokovnjakov glede na nevarnost po minah.

Dnevne novice.

+ Novi koroški deželni predsednik prevzel uradne posle. Deželni predsednik dr. Karol grof Lodron-Laterano je dne 13. februarja prevzel vodstvo deželne vlade. Predstavili so se mu uradniki deželne vlade in okrajnega glavarstva celovškega.

+ Novi krški škof prispel v Celovec. Dne 13. t. m. popoldne je prispel v Celovec novi krški knezoškof dr. Adam Heftner. Na kolodvoru so ga sprejeli: duhovščina pod vodstvom kapiteljskega vikarja prof. Gvida Bittnerja, deželni predsednik grof Lodron-Laterano, deželni glavar baron Eichelburg-Labia, načelniki vojaških in civilnih oblasti ter druge visoke osebe.

+ Odlikovanja v 17. pešpolku. Dosele je prejel naš domači 17. pešpolk 167 hrabrostnih svetinj, in sicer 1 zlato, 55 velikih in 111 malih.

+ Zdravje nadvojvodinje Marije se je 14. februarja, kakor poroča c. kr. korespond. urad, izdatno izboljšalo.

— Iz armade. Cesarjevo pohvalno priznanje se je naznanilo med drugim Vratislavu Bily, Ivanu Reichardt, Francu Hanuš, Aleksisu Bendas, vsi od 27. črno-vojniškega polka; nadalje stoniku Antonu Kienbauer in nadporočniku Štefanu Svilcosi od 27. dež-bramb. pešpolka; poročniku Francu Beran, 3. trensa divizija; nadporočnikom Karlu Taucher in Alojziju Flaschka in poročniku dr. Ivanu Klaunder, 27. dež-bramb. polk; poročniku Francu Matschnigg, 47. pešpolk.

— Poroki. Poročil se je gospod Miroslav Subić, c. kr. poštni pristav v Gorici, z gospodično Angelo Klinec. — Poročil se je gosp. dr. Miroslav Triller, odvetnik v Radovljici, z gđeno Mino Medicevo v Ljubljani.

— Cene poštnim znamkam nameravajo zvišati na Ogrskem in v Avstriji. Znamka, ki velja sedaj 10 vin., bi veljala 12 vin. Tudi druge znamke se slično podražje.

— Umrla je v Zagradcu vzorna kršćanska mati Marija Lobe. R. I. P.

— V ruskem ujetništvu se prof. Ivan Masten iz Kranja. Nahaja se v Taškentu v Turkestanu. — V ruskem ujetništvu, in sicer v Omsku v Sibiriji se nahaja Ivan Perdan, 27. dom. p., doma iz Device Marije v Polju, od katerega ni bilo že pet mesecev nobenega glasu. — Iz ruskega ujetništva se je oglašil narednik 7. lovskega bataljona Viktor Kolesa. Nahaja se v Sibiriji pri Omsku. — Iz ruskega ujetništva je pisal svoji materi Ivan Pirnat Ljubljancin Alojzij Pirnat. Nahaja se v Nistopolu. Pravi, da se ne da popisati, kar je vse doživel. Udeležil se je mnogih bojev. — G. Lenard, sodrug tvrdke Pinter & Lenard v Gorici se je oglašil iz ruskega ujetništva.

— Draginja. Petrolej je stal pred par meseci 32 K za 100 kg. Ni skoro predmeta, ki bi v tako kratkem času dosegel tako visoko ceno kot petrolej. Mineralne čistilnice so bile s surovinami zadostno preskrbljene in reprodukcijski stroški se niso zvišali nad 10%. A komaj so bili kraji, kjer se nahajajo nafta-vrelci, zasedeni od sovražnika, tedaj je dobila spekulacija pristo pot. Vlada je določila maksimalne cene za detaljno prodajo, a veletrgovina je ostala prosta in dvigala dan za dnem cene. Mali trgovec je moral končno dražje plačevati, kakor je sam mogel v detajlni trgovini iztržiti. To razmerje je postalo neznosno in vlada si je pomagala na ta način, da je maksimalne cene kratkoma odpravila, češ, da vsled vedno menjajočih se cen ni mogoče dajati določb za cene. Danes stane petrolej v veletrgovinah 110 kron za 100 kg. Trgovci, kateri so si svoječasno zagisurili velike zaloge, delajo danes pri petroleju večje dobičke, kakor apotekarji pri strupih. Ako bi vlada početkoma že določila cene tudi veletrgovini, bi danes stal petrolej kvečjemu 50 do 60 vinarjev za 1 kg. Edina sreča, da se dan daljša in noč krajša, ker sicer bi morali revni sloji vse večere prebiti v temi.

— Kaznovanje oderuških molarjev. Budimpešta, 13. februarja. (Kor. ur.) Ogrski korespondenčni urad poroča: Policijsko sodišče je danes končalo obravnavo proti trgovcu z moko Davidu Reissu, ki je prodajal moko po 84 vinarjev kilogram, torej nad najvišjo ceno, ter ga obsodilo na globo v znesku 100 K. Veletržca Weiss, od katerega je bil Reiss moko kupil dražje od določene najvišje cene, so obsodili na globo 400 K, ravnatelja valjčnega mlinarja v Szegedu, Deziderja Forffy pa, ki je bil veletržcu moko po 10 K dražje, kakor določa maksimalna cena, prodal, v 10 dni zapora in 700 kron globe.

— Sneg na Koroškem in na Gorenjskem. Iz Trbiža se 12. t. m. poroča: Snežilo je skoraj neprestano tri dni. Padlo je toliko snega, da je prekinjen promet na železnici in na cestah. 12. t. m. ni bilo mogoče kdati mokrega snega, šele opoldne se je za silo omogočil promet. Zjutraj ob 8. uri so že plazovi pri Ukva onemogočili promet vlakov; za silo so pozno popoldne izčistili železniški tir. Na progi Trbiž — Jesenice so morali prenehati voziti celo osebni vlaki, ker je sneg tir sproti zapadel.

— Znižanje cen tobaka za ranjence. Že oktobra meseca je finančno ministrstvo znižalo cene za ranjene in bolne vojake po bolnišnicah, in sicer za gotove vrste svalčic in smodk ter za fini ogrski tobak. Sedaj je pa finančno ministrstvo v sporazumu z ogrsko vlado razširilo znižanje cen tudi za srednjefini tobak. Za moža se je določil na dan zavitek po 25 g za ceno 20 vinarjev, katerega lahko naroči vodstvo bolnice ali pa nabiralnice.

— Sin umoril svojo mater. — Morilec — državni pravdnik. Sin je umoril svojo mater. Gotovo je to najstrašnejši zločin, ki si ga moremo misliti. Napadel jo je zavratno in jo zadavil. Ta grozna drama pa se ni doigrala morebiti v onih ljudskih plasteh, kjer bi alkohol, posurovelost in skrajna propalost napravili tako početje vsaj deloma umljivo. Sin je kljub mladim letom že — državni pravdnik. Mati njegova je bila 60letna dama, vdova bančnega ravnatelja, katere edina skrb je bil njen edini sin. Ta je bil hud nevrastenik. Mati se je peljala z njim iz Kapošvara v Budimpešto, da bi ga oddala v neki sanatorij. Zdravniki so spoznali njegovo bolezen za nevarnejšo kot se je mislilo in so zahtevali, naj se ga takoj internira v zavodu. Predno pa je došlo do tega, je šel sin z materjo na izprehod. Nenadoma pa je izginil proč od nje. Mati ga je iskala, a zaman. Uro pozneje je bila poklicana k telefonu, v katerem je spoznala sinov glas. Prosil jo je, naj ga obišče v hotelu, v katerem se je ravnokar nastanil. Nesrečna mati je odšla v dotični hotel, kjer se je sešla s sinom, ki je bil popolnoma miren. Zaradi varnosti je naprosila nekega zdravnika, da naj jo spremlja. V hotelu je mati takoj odšla k sinu v sobo. Vrnila pa se ni dalje časa, in ko je neki uslužbenec, ki je bil poslan po neka zdravila, hotel stopiti v sobo, se mu je zabranil vstop. Ob 10. uri zvečer pa se je državni pravdnik nenadoma pojavil na policiji, kjer je popolnoma mirno izpovedal, da je umoril svojo mater. Policija se je takoj na licu mesta preprčala o resničnosti te izpovedi. Sina so zaprli. Grozni čin bi se ne izvršil, ako bi norec niti za trenutek ne pustili na svobodi, ko so zdravniki izrekli svoje mnenje.

— Več mesecev pogrežani. Iz ruskega ujetništva se je zadnje dni oglašil Franc Huč, iz Gor. Pohikev pri Trebnjem. Zadnje pismo je pisal 10. oktobra. Nato ni bilo o njem dolge 4 mesece nobenega sledu. Domači so že mislili, da ga že krije hladna zemlja. Toda, kako veliko veselje je nastalo, ko so dobili domači po tako dolgem času od njega zopet eno pismo. Pismo je pisal 23. novembra in sicer je en dan dva napisal. Eno je tu sem doslo 4. februarja in drugo 1. februarja;

torej sta šla celih 72, oziroma 80 dni. Ni torej čuda, če mnogi starši dobijo od svojih domačih še le po dolgem času kaj poročila. Bil je ujet pri mestu Przemysl dne 16. oktobra. Nato so se peljali skozi mesta Kijew, Moskvo in nadalje preko močnega gorovja Ural ter končno došel v Sibirijo v mesto Tjumen, kjer je sedaj njegov dom. Tam piše, da je zelo mrzlo, da so hiše majhne in večidel lesene in da pokriva tla debel sneg. Ves transport je trajal 28 dni. 12 dni je šel peš, nato pa z vlakom še 16 dni in 17 noči. Seveda je tu vpoštev jemati vojaške vlake. Z njim vred se še nahajata: Franc Bukovec iz Velike Loke, Franc Sprajcar iz Zidanega mosta pri Trebnjem. Dal Bog, da bi skoro prišel čas, ko bi se vsi ujeti Slovenci iz daljne Sibirije povrnili v milo domovino. Pač bo veselo snidenje!

— **Ne mrtvi, ampak vjeti.** Iz Studene pri Postojni nam pišejo: Našo faro Bog posebno varje; doslej pogrešamo samo enega vojaka. Sicer se je tudi o več drugih govorilo, da so mrtvi, ker ni bilo več mesecev od njih nobenega glasu, a končno so se pa le oglasili, in sicer: Jernej Šerca iz ruskega, Jožef Furlan, zidar-ski mojster, iz srbskega (Skoplje) in Franc Križman iz Gorenj št. 18 iz črnogorskega vjetništva (Plevlje).

— **Upor na trgu.** Proti visokim cenam v X. dunajskem okraju so se ženske kupovalke na trgu uprle.

— **Konkurz** se je otvoril nad premoženjem Jožefa Czelecz, trgovca v Slovenjem Gradcu.

— **Ogrska trgovina z moko počiva** od uvedbe maksimalnih cen, kljub temu da niso neznane razne zaloge. Trgovci pričakujejo vsled tega pasivnega odpora spricho znanih razmer gotove uspehe. In res so bile določbe o maksimalnih cenah že tri ali štirikrat spremenjene. In mlini — ne meljejo, k večjem — koruzo. Z ozirom na zadnji izkaz »Pester Lloyda« veljajo za prodajo nespremenjene maksimalne cene za 50 kg netto kassa, brez skonta, vstevši 180 K za vrečo pri 100 kg; fina moka za peko 34-34 K, moka za kuho 29-23 K, moka za kruh 23-41½ K, ržena moka mešana z ječmenovo 22-11 K. Krmila iz provincijalnih mlinov se eksportirajo v Nemčijo za rastoče cene.

Shodi proti draginji na Angleškem.

London, 15. februarja. (Kor. ur.) Strokovna društva in socialisti so priredili v soboto v Londonu, Birminghamu, Liverpoolu, Portsmouthu, Gardiffu, Bradfordu in v drugih krajih shode, da protestirajo proti draginji živil in premoaga. Na shodih sklenjena resolucija zahteva, naj poslaniška zbornica zahteva od vlade predloge za znižanje cen najpotrebnejših življenjskih potrebščin, ker sedanjih cen delavski stan na Angleškem in Škotskem ne more zmagati. Iz New-Yorka se poroča v Liverpool, da je kruh tam že dvakrat dražji, kakor na Angleškem.

Anarhija v severni Albaniji.

Milan, 13. februarja. Iz Pariza poročajo: Tukajšnji črnogorski generalni konzulat je prejel iz Cetinja 8. t. m. vest, da vlada v celi severni Albaniji popolna anarhija. Črnogorci, ki prestopijo na albansko ozemlje, se brezobzirno pobijajo. Skadrška vlada se ne gane in gleda to početje popolnoma mirno. Napadeni so bili razni črnogorski transporti na Bojani proti Skadrskemu jezeru, blago je bilo uplenjeno ter voditelji in spremljevalci transportov pobiti. Črnagora bo prisiljena ukreniti energične korake, da se napravi konec nevzdržljivim razmeram ob albanski meji.

Poslano.

Od nekega turškega državljana, ki je bil vpoklican v vojno službo, sem dobil v komisijo ostale

perzijske preproge

(Buchara — starinsko, — Afghan Hačlu, Afghan, Mešed, Kasak, Mossoue, Shiras), ki se oddajajo za polovično ceno.

Blago se lahko ogleda od 10. do 12. ure dopoldne in od 3. do 5. ure popoldne

Zunanjim reflektantom se pošlje blago v izbiro, ne da bi bili s tem prisiljeni k nakupu.

Izdaja konzorcij »Slovenca«.

Posebni naznanil ne razpošiljamo.

340

Naš zvesti brat, svak in stric

dr. Janko Sernec

c. kr. nadzdravnik v 29. črnovojn. polku in zdravnik v Celju,

je umrl 42 let star v Čačaku v Srbiji 6. prosinca 1915, žrtev dolžnostij in poklica.

Sv. maši zadušnici se mu bodeča čitali v Mariboru v četrtek 18. t. m. v stolnici ob 10. uri; v Celju v petek 19. t. m. v farni cerkvi ob pol 9. uri dopoldne.

V Mariboru, svečana 1915.

Potrte obitelji

Sernec, Koprivnik, Dr. Rudolf.

Globoko užalošeni naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znan-
cem, da je naš ljubljeni soprog, ožir.
oče, gospod

Josip Rupnik

posestnik, usnjarski mojster in
občinski odbornik

dne 10. svečana 1915 ob 2 uri popoldne v 52. letu starosti previdan s svetimi zakramenti za umirajoče po mučni bolezni mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb predragoga nepozabnega rajnega se vrši v petek dne 12. svečana ob 4. uri popoldne v hiše žalosti na pokopališče k Sv. Križu v Idriji.

Svete maše zadušnice se bodo brale v župni cerkvi sv. Barbare.

V Idriji, dne 10. svečana 1915.

Žalujoča rodbina.

Zahvala.

338

Ob nenadomestni izgubi našega
ljubljenega očeta, oziroma soproga,
gospoda

Josipa Rupnika

izrekamo za vse obilno izkazano so-
čutje presrčno zahvalo. Posebno se
zahvaljujemo častiti duhovščini, tova-
rišem rokodelcem, darovateljem kras-
nih vencev, slavnemu veteranskemu,
delavskemu bralnemu društvu, moške-
mu in ženskemu oddelku Gasilne straže
in sploh vsem, ki so spremlili predra-
gega rajnega k zadnjemu počitku.

V Idriji, dne 13. svečana 1915.

Žalujoča rodbina.

Zahvala.

Za pristrčno sočutje povod-
dom smrti naše iskrenoljub-
ljene matere, stare matere,
prababice, ožir. tašče, gospe

Barbare Jaksche

kakor tudi za čaščeče sprem-
stvo na zadnji poti pokojnice
in za prelepe vence izrekamo
vsem ljubim prijateljem in
znancem našo iskreno zahvalo.

V Ljubljani, 15. febr. 1915.

337 Žalujoči ostali.

UČENEC

iz boljše rodbine in s primerno šol-
sko izobrazbo se sprejme v drogeriji
A. KANC, Ljubljana, židovska ul.

! Restavracija !

Prešernova ulica 9

z vrhom, kegljiščem itd., se da v majevem ter-
minu v najem. 330

KUC

zdravniško priporočeno kritvoro e
vino daje moč in zdravje.

Vzorec 4 steklenice 5 kg franko po poš-
nem povzetju K 4-80. Edina zaloga

Br. Novaković

veletrgovina vina, vermoutha, Marsala,
Malage, konjaka, žganja itd.

Ljubljana. 2631

Vdani v voljo božjo javljamo vsem sorodnikom, pri-
jateljem in znancem, da je Vsemogočni poklical k sebi in
za večno združil v nebesih s predobrim, pred enim tednom
umrlim očetom tudi našo iskreno ljubljeno mamo, oziroma
staro mamo itd., gospo

Marijo Lobe

ki je danes, 13. t. m. v 60. letu svoje starosti, previdena s
sv. zakramenti, v naročju svojega sina-duhovnika mirno
v Gospodu zaspala.

Pogreb drage mame bode v torek ob 9. uri s sveto
mašo.

Molitev bodi njima v pomoč in nam v tolažbo.

Zagradec, dne 14. februarja 1915.

Henrik, naduč.-vojak in soproga Fani

Janko, kapiteljski vikar

Ludovik, praporščak pri 79. pp.

ves čas v vojski

sinovi.

Martin, Martin, Gregor,

zečje.

Mattilda, por. Tabor

Ljudmila, por. Živič

Marija, por. Koželj

hčere.

Vnuči in vnučkinje.